25

നാരായണീയം സംക്ഷിപ്തം

നാരായണീയമെന്താണ്? അതെന്തിനെഴുതി?
അതിലെന്തെല്ലാമാണ് വിവരിച്ചിരിക്കുന്നത്?

Dr. N. Gopalakrishnan, Ph. D., D.Litt.
(Scientist & Director IISH)

Indian Institute of Scientific Heritage
Thiruvananthapuram -695 018
www.iish.org

Heritage Publication Series -131

Scanned with CamScanner

നാരായണീയം സംക്ഷിപ്തം

Dr. N. Gopalakrishnan M.Sc. (pharm), M.Sc. (Chem), M.A. (Soc), Ph.D, D.Litt.
Scientist & Director, IISH

Published by :

Indian Institute of Scientific Heritage (IISH)
Registered Charitable Trust 328/99/IV
Ushus, Estate Road, Pappanamcode
Trivandrum - 695 018
www.iish.org Ph. 0471 - 2490149

Rs. 25/-

Printed at:

Sree Printers (DTP, Offset & Screenprinting)
Ind. Estate, Pappanamcode, TVM - 19, Ph. 2490135

Scanned with CamScanner

DHANYATHMAN

IISH is spreading the messages of our motherland through our publications in the PDF format to all our well-wishers. Your support for the mission is welcome.

Details of the bank account

Beneficiary : IISH Trivandrum
Ac No : 57020795171
IFSC : SBIN0070030
Bank : SBI industrial estate, papanamcode
Trivandrum-19

In the service of the motherland and dharma

IISH Publication Team

Scanned with CamScanner

ഇത് ആദ്യം വായിക്കണം

ജഗദീശ്വരാനുഗ്രഹങ്ങൾ ലഭിക്കുന്ന മനുഷ്യജന്മം അവനവനും മറ്റുള്ളവർക്കും പ്രയോജനമുണ്ടാകുന്നവിധത്തിൽ സന്തോഷിച്ചും സന്തോഷിപ്പിച്ചും, പഠിച്ചും പഠിപ്പിച്ചും, അറിഞ്ഞും അറിയിച്ചും, ബഹുമാനിച്ചും ബഹുമാനിപ്പിച്ചും ജീവിച്ചുകാണിച്ചുതന്ന ശ്രീകൃഷ്ണചരിതവും ഭാഗവതത്തെ ആധാരമാക്കിയുള്ള പ്രാർത്ഥനാനിർഭരമായ സ്തുതികളും ചേർത്തെഴുതിയ ആയിരം ശ്ലോകങ്ങളുള്ള ഗ്രന്ഥമാണ് നാരായണീയം. വാതരോഗത്തിന്റെ വേദനയിൽ പിടഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ നിറഞ്ഞ ഭക്തിയോടെ എഴുതിപ്രചരിപ്പിച്ച ഗ്രന്ഥമാണ് നാരായണീയം.

ഭാഗവതത്തിലേതുപോലെ അതിൽ പ്രാർത്ഥനയുണ്ട്, കഥയുണ്ട്, ജീവിതാനുഭവമുണ്ട്, പ്രപഞ്ചസത്യവുമുണ്ട്. എന്നാൽ നേരിട്ടുള്ള ഉപദേശങ്ങൾ കുറവാണ്. മറ്റുള്ളവയിൽ നിന്ന് സന്ദേശങ്ങളെടുത്തുകൊള്ളേണ്ടതാണ്. സന്ദേശങ്ങളെടുക്കാതെ നാരായണീയ പാരായണം വലിയ പ്രയോജനം ചെയ്യില്ല.

ഭാഗവതത്തിന്റെ പ്രധാന ചരിത്രപുരുഷനാണ് ശ്രീകൃഷ്ണൻ! ഭഗവദ്ഗീത ഉപദേശിച്ച ശ്രീകൃഷ്ണൻ, ശാന്തഭാവഭക്തിയും, വാത്സല്യഭാവഭക്തിയും, മാധുര്യഭാവഭക്തിയും ദാസഭാവഭക്തിയും, സഖ്യഭാവഭക്തിയുംവിവിധ രൂപഭാവബന്ധങ്ങളിലൂടെ അനുഭവിച്ചും അനുഭവിപ്പിച്ചും, നമ്മുടെ മുന്നിൽ ജീവിതമെന്തെന്നു കാണിച്ചു തന്നു! ഇതിൽ എല്ലാം നമുക്ക് ജീവിതത്തിൽ പകർത്താനാകില്ല. ശ്രമിക്കുകയുമരുത്. പക്ഷേ പകർത്താനുള്ളത് കൃഷ്ണന്റെ ധീരത, ബന്ധം, സംതൃപ്തി, ആദരവ്, സ്നേഹം, ബഹുമാനം, കടമനിറവേറ്റാനുള്ള വ്യഗ്രത, ത്യാഗമനോഭാവം, ശാന്തത, എളിമ, ഏതുതരം മനുഷ്യരേയും അസുര-ദേവതുല്യരേയും കൈകാര്യം ചെയ്യാനുള്ള ചാതുരി, പ്രകൃതിയേപോലും നിയന്ത്രിക്കാനുള്ള ദൃഢചിത്തം, എല്ലാവരിലുമൊരുവനായി ജീവിച്ചു കാണിച്ചുകൊടുക്കുവാനുള്ള കഴിവ്, വാത്സല്യം... തുടങ്ങി അനേകമനേകം ഗുണങ്ങളും സാധാരണ മനുഷ്യരിൽ കാണുന്ന ദോഷങ്ങളില്ലായ്മയും. ഇതെല്ലാം സാധിക്കുന്ന വിധത്തിൽ സാധിക്കുന്നത്രയും സാധിക്കുന്നവരെല്ലാം ജീവിതത്തിൽ പകർത്തണം.

Scanned with CamScanner

ഒന്നാം ദശകം (ഗുരുവായൂരപ്പ ദർശന വിവരണം) : ഉപനിഷത്തുക്കൾ വിവരിക്കുന്ന ബ്രഹ്മം തന്നെയാണ് ഗുരുവായൂരപ്പൻ എന്നും അവ്യക്തവും കാല-ദേശാതീതവുമായ ചൈതന്യമായ ഗുരുവായൂരപ്പൻ ബ്രഹ്മമാണെന്ന് ആദ്യദർശനത്തിൽ മനസ്സിലാകില്ലെന്നും മേൽപ്പത്തൂർ നാരായണ ഭട്ടതിരിപ്പാട് വിവരിച്ചുകൊണ്ട് നാരായണീയം ആരംഭിക്കുന്നു.

മറ്റുദേവന്മാരെ ആരാധിക്കുന്നതിനേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠവും എളുപ്പവും ഗുരുവായൂരപ്പ ആരാധനയാണെന്നും, ഗുരുവായൂരപ്പന് പൂർണമായും സാത്വീക ശരീരവും ഭാവവുമാണുള്ളതെന്നും, പരിശുദ്ധവും-മായാശക്തിസമേതവും-ലക്ഷ്മീസമേതവും. ആയ ഗുരുവായൂരപ്പനെ ഞാൻ ആരാധിക്കുന്നു. സർവസൃഷ്ടികൾക്കുമാധാരവും, ദുഃഖനാശകനും, കൽപകവൃക്ഷം പോലെ ഭക്തർക്കായി നിലകൊള്ളുന്നവനും, സ്വയം ഭക്തർക്കായി അർപ്പിക്കപ്പെട്ടവനും, പ്രപഞ്ചതേജസ്സിന്നാധാരവും, ഒന്നിനോടും ബന്ധനമില്ലാത്തവനുമായ ഗുരുവായൂരപ്പാ ഞാൻ അങ്ങയെ പ്രണമിക്കുന്നു.

രണ്ടാം ദശകം (ഗുരുവായൂരപ്പ ദർശന സൗഭാഗ്യമഹത്വം) : ഗുരുവായൂരപ്പന്റെ മുഖകമലം, ചതുർഭുജങ്ങൾ, പാദകമലങ്ങൾ, അതിസുന്ദരമായ ശരീരം, കൗതുകരൂപം, ഐശ്വര്യദേവതയുടെ സാന്നിദ്ധ്യം, ലക്ഷ്മീവല്ലഭ സ്ഥാനമഹത്വം, ആശ്ചര്യമുളവാക്കുന്ന സായൂജ്യം, ജ്ഞാന-യുക്തി-കർമ്മ-ധ്യാനമാർഗങ്ങളിലൂടെ ഗുരുവായൂരപ്പ സന്നിധിയിലെത്തുന്ന ഭക്തർക്കു ലഭിക്കുന്ന സായൂജ്യവും അന്ത്യത്തിൽ ലഭിക്കുന്ന മോക്ഷവും ഞാൻ ഭക്തിപുരസ്സരം കീർത്തിക്കുന്നു.

മൂന്നാം ദശകം (ഗുരുവായൂരപ്പ ഭക്തിയുണ്ടാകാനുള്ള പ്രാർത്ഥന) : ഭക്തിമാർഗങ്ങളുടെ സവിശേഷതകളെക്കുറിച്ചും ഭക്തന്മാരുടെ സായൂജ്യാനുഭൂതിയെക്കുറിച്ചും വിവരിക്കുന്നു. ഗുരുവായൂരപ്പ നാമജപം, സ്മരണ, മേൽപത്തൂരിന്റെ രോഗവും കഷ്ടപ്പാടുകളും മാറ്റേണമേ എന്ന പ്രാർത്ഥന, രോഗമുക്തനാക്കണമേ എന്ന പ്രാർത്ഥന, ക്ലേശഭാരം ശമിപ്പിക്കാനുള്ള പ്രാർത്ഥന, ഭക്തർക്കു ലഭിക്കുന്ന പരമാനന്ദം, ആത്മജ്ഞാനം, കൂടുതൽ കൂടുതൽ ഭക്തിയുണ്ടാകണമെന്ന ആഗ്രഹം, ഭക്തിയുടെ വളർച്ചയും മധുരഭാവവും, തന്റെ പാദങ്ങൾ (കാലുകൾ)ക്കും എന്നെന്നും ക്ഷേത്രദർശനത്തിന്നായുള്ള ശക്തിയുണ്ടാകണമെന്ന അപേക്ഷ, സ്വന്തം കർമ്മേന്ദ്രിയങ്ങളേയും ജ്ഞാനേന്ദ്രിയങ്ങളേയും ഈശ്വരാരാധനക്കായി കൂടുതൽ ശക്തിയുള്ളതാക്കണമെന്ന പ്രാർത്ഥന, ഭക്തരല്ലാത്തവർ പോലും സുഖത്തോടെ ജീവിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ മാത്രം നിത്യവേദനയനുഭവിക്കുന്നു, ആ ശാരീരിക മാനസീക വേദനകളിൽ

നിന്ന് മോചനം തരണമെന്ന (മേൽപത്തൂരിന്റെ) യാചനയോടെ അദ്ദേഹം പാദങ്ങളിൽ നമസ്കരിക്കുന്നു. സ്തുതിച്ച് പൂജിക്കുന്നു.

നാലാം ദശകം (ഗുരുവായൂരപ്പ ധ്യാനം) : യമ-നിയമ-ആസന-പ്രാണായാമ-പ്രത്യാഹാര-ധാരണ-ധ്യാന-സമാധി എന്നീ അഷ്ടാംഗമാർഗങ്ങളിലൂടെ ചരിക്കുന്നവന് ലഭിക്കുന്ന സായൂജ്യം വിവരിക്കുന്നു. അഷ്ടാംഗയോഗത്തിലൂടെ ഗുരുവായൂരപ്പ ഉപാസന നടത്താനുള്ള ആരോഗ്യത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥന. ഞാൻ യോഗധ്യാനത്തിലൂടെ ഉപാസിക്കാമെന്ന പ്രതിജ്ഞ, പ്രണവമന്ത്രം ജപിച്ച് ഇന്ദ്രിയനിഗ്രഹം ചെയ്ത് അങ്ങയെ ധ്യാനിച്ച്, പാദസ്മരണ ചെയ്ത്, സുന്ദരരൂപം തന്നെ സ്മരിച്ച്, സർവകലാസമന്വിതമായ രൂപം ധ്യാനം ചെയ്ത്, ബ്രഹ്മാനന്ദത്തിനുതകും വിധം പൂജാ ധ്യാനം എന്നിവ ചെയ്ത്, ധാരണ-ധ്യാനത്തിലൂടെ സമാധിയിലെത്തി, പരബ്രഹ്മരൂപം ദർശിച്ച്, ശുക-നാരദ-വ്യാസന്മാരുടെ നിലവാരത്തിലെത്തി, സുഷുമ്നാനാഡിയെ പ്രൊജ്ജ്വലിപ്പിച്ച്, ലൗകീക ജീവിതത്തിൽ ബന്ധനങ്ങളില്ലാതെ, ജീവൻത്യജിക്കുമ്പോഴും ഗുരുവായൂരപ്പ സ്മരണയിൽ മുഴുകി, ഉത്തരായനത്തിലെ വെളുത്തപക്ഷം പകൽ സമയം ശരീരമുപേക്ഷിച്ച് ദേവാനുഗ്രഹത്താൽ സൂര്യലോകവും ധ്രുവലോകവും പിന്നീട് മഹർലോകവും, പിന്നീട് ബ്രഹ്മലോകവും പ്രാപിക്കാനനുഗ്രഹിക്കേണമേ! ബ്രഹ്മലോകത്തിലും വൈകുണ്ഠത്തിലും കൽപാന്തകാലം വരെ ആത്മാവ് വിഹരിച്ച് അല്ലെങ്കിൽ എളുപ്പവഴിയിലൂടെ ബ്രഹ്മത്തിൽ ലയിക്കുവാനനുവദിക്കേണമേ! അതിലുമുത്തമമായ അങ്ങയുടെ പാദകമലങ്ങളിലലിഞ്ഞുചേരേണമേ! പുനർജനന മരണങ്ങളുടെ ക്ലേശങ്ങളനുഭവിക്കാതെ അങ്ങയിലലിഞ്ഞു ചേരാനാകേണമേ ഗുരുവായൂരപ്പാ.

അഞ്ചാം ദശകം (ഗുരുവായൂരപ്പന്റെ അനന്തവ്യാപ്തിയും ചരാചര സൃഷ്ടിയും) : പ്രളയാനന്തരം സർവതും നിശ്ചലമായി നിലനിൽക്കുമ്പോഴും ഭഗവാനേ അങ്ങുമാത്രം നിലനിന്നു. ഒന്നുമില്ലാതിരുന്ന അക്കാലത്ത് യോഗനിദ്രയിലായിരുന്ന അങ്ങ് ഉണർന്ന് സൃഷ്ടികർമ്മം ആരംഭിച്ചു. അങ്ങയിൽ നിന്ന് മായാശക്തി പുറത്തുവന്നു. കാലം-കർമ്മം -സ്വഭാവം അങ്ങയിൽ നിന്നുത്ഭവിച്ചു. അവ സ്വയം പ്രകാശിച്ചു മായയെ സഹായിച്ചു. അങ്ങ് സാക്ഷീഭാവത്തിൽ നിലകൊണ്ടു. മായയിൽ നിന്ന് ബുദ്ധിയും വിവേകവും ജനിച്ചു. സത്വരജസ്തമോഗുണങ്ങളും മായയിൽ നിന്നുത്ഭവിച്ചു. ജീവാത്മാവിനെ നിശ്ചലമാക്കി ശരീരത്തിൽ അഹം ബോധമുണ്ടാക്കി ആ മായ തന്നെ സർവചരാചരങ്ങളിലും ധർമ്മ ബോധമുണ്ടാക്കി, പ്രജ്ഞാനത്തെ സൃഷ്ടിച്ചു. അഹം ബോധം തന്നെ വൈകാരികം, തൈജസം, താമസം എന്നീ വികാരങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചു. ഇവയിൽ

Scanned with CamScanner

നിന്ന് ദേവതാസങ്കൽപങ്ങളും സങ്കൽപങ്ങൾക്കനുയോജ്യമായ രൂപങ്ങളുമുണ്ടായി. ഈ വൈകാരീകാംശം അങ്ങയുടെ അനുഗ്രഹത്താൽ മനസ്-ബുദ്ധി-അഹംബോധം-ചിത്തം എന്നീ നാലു വൃത്തികൾ ചേർന്ന അന്തഃകരണത്തെ സൃഷ്ടിച്ചു. തൈജസത്തിൽ നിന്ന് അഞ്ചുജ്ഞാനേന്ദ്രിയങ്ങളും കർമ്മേന്ദ്രിയങ്ങളും ഉത്ഭവിച്ചു. താമസാംശത്തിൽ, ആകാശതത്വത്തിൽ നിന്ന്, ശബ്ദമുത്ഭവിച്ചു. ഇവയിൽ നിന്ന് സ്വർണനിറത്തിലുള്ള അണ്ഡമായ ബ്രഹ്മാണ്ഡവുമങ്ങ് സൃഷ്ടിച്ചു. ആ അണ്ഡത്തിൽ നിന്ന് വേദ (അറിവ്, സ്വബോധം) ങ്ങളുൾഘോഷിക്കുന്ന അങ്ങയുടെ പ്രപഞ്ചപുരുഷ ശരീരം ഉത്ഭവിച്ചു. അതിൽ നിന്ന് സർവചരാചരങ്ങളുമുദയം ചെയ്തു.

ആറാം ദശകം (പ്രപഞ്ച പുരുഷ ശരീര വ്യാപ്തി): അങ്ങയുടെ പാദതലം പാതാളമായി, മഹാതലം കണങ്കാലായി, തലാതലം കാലും, സുതലം കാൽമുട്ടുകളും, വിതലവും അതലവും തുടകളും, ക്ഷോണീതലം അരകെട്ടും; ആകാശം നദിയും, സ്വർഗലോകം ഇന്ദ്രസ്ഥാനമായ വക്ഷസ്ഥലമായി. മഹർലോകം കണ്ഠവും, ജനലോകം മുഖവും, തപോലോകം നെറ്റിയും, സത്യലോകം ശിരസും, സർവചരാചരങ്ങളിലും നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഗുരുവായൂരപ്പാ അങ്ങയെ ഞാൻ നമസ്കരിക്കുന്നു. അങ്ങയുടെ ശിരസ്സിലെ ബ്രഹ്മരന്ധ്രം വേദങ്ങളും, മേഘങ്ങൾ മുടിയും, പക്ഷങ്ങൾ രാത്രിപകലുകളും, സൂര്യൻ കണ്ണുകളുമായി, കണ്ണുകൾ ലോകനിർമ്മാണത്തിലാധാരമായി. ദിക്കുകൾ ചെവികളായി, അശ്വനീദേവന്മാർ നാസാദ്വാരങ്ങളായി, ലോഭവും ലജ്ജയും അധരങ്ങളായി, നക്ഷത്രങ്ങൾ പല്ലുകളായി, യമൻ അണപ്പല്ലുകളായി പുഞ്ചിരി മായയും, നിശ്വാസം കാറ്റും, ജലം നാവും, പക്ഷികൾ വാക്കുകളുമായി. ചന്ദ്രൻ മനസ്സും, പ്രകൃതിഹൃദയവും സമുദ്രം ഉദരവും, സന്ധ്യകൾ വസ്ത്രങ്ങളും, മൃഗങ്ങൾ കാൽനഖങ്ങളും, നടത്തം കാലശക്തിയും ശരീരഭാഗങ്ങൾ നാലുവർണങ്ങളുമായി തിരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സംസാരചക്രം അങ്ങയുടെ ക്രിയകളും, അസുരന്മാർ അങ്ങയുടെ പരാക്രമവും, പർവതങ്ങൾ അസ്ഥികളും, നദികൾ സിരകളുമായി, കർമ്മയോഗികൾക്ക് മോക്ഷമാർഗമടുക്കുമ്പോൾ നിത്യസ്മരണക്കായി മനോമണ്ഡലത്തിൽ സൂക്ഷിക്കാവുന്ന ഈ പ്രപഞ്ചരൂപം സ്മരിച്ചുകൊണ്ട് ഞാനിതാ അങ്ങയെ പ്രണമിക്കുന്നു.

ഏഴാം ദശകം (സൃഷ്ടിക്കാധാരമായ ബ്രഹ്മാവിന്റെ ഉത്ഭവം) : പതിനാലു ലോകത്തിനെയും ഉൾക്കൊണ്ടു ജന്മമെടുത്ത അങ്ങയുടെ സത്യലോകത്തിൽ സൃഷ്ടികർത്താവായ ബ്രഹ്മാവായി സൃഷ്ടിയാരംഭിച്ചു. ഹിരണ്യഗർഭനായ ആ ബ്രഹ്മാവ് സൃഷ്ടിക്കായുള്ള തപസ്സനുഷ്ഠിക്കു

Scanned with CamScanner

വാനുള്ള നിർദ്ദേശവും അങ്ങു നൽകി, വൈകുണ്ഠ ലോകദർശനവും ബ്രഹ്മാവിനു നൽകി, വൈകുണ്ഠത്തിലെ ദിവ്യത്വം അങ്ങു വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. വൈകുണ്ഠത്തിലെ ഈശ്വരീയ ചൈതന്യവും, വൈകുണ്ഠത്തിലെ അധിവാസ വേളയിലെ രൂപവും പ്രാർത്ഥനാനിരതമായി ബ്രഹ്മാവു പോലും വണങ്ങുന്നുവത്രെ. വൈകുണ്ഠ വാസനാ മഹാവിഷ്ണുവിന്റെ രൂപവർണ്ണനയും ഇവിടെ നിരന്തരം മേൽപത്തൂർ നൽകുന്നു.

എട്ടാം ദശകം (ബ്രഹ്മാവിന്റെ സൃഷ്ടികർമ്മം) : മഹാപ്രളയാന്ത്യത്തിൽ ആദ്യദിവസം തന്നെ ബ്രഹ്മാവിനെ സൃഷ്ടിച്ച്, ബ്രഹ്മാവിന് വേദമാകുന്ന സൃഷ്ടിയുടെ ജ്ഞാനം കൊടുത്ത്, പ്രളയത്തിനു മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന അവസ്ഥ വീണ്ടും സൃഷ്ടിക്കാനവിടുന്നു നിർദ്ദേശം നൽകി. ബ്രഹ്മാവിന്റെ ഓരോ പകലിലും സൃഷ്ടിയും യുഗങ്ങൾ ദൈർഘ്യമുള്ള രാത്രികൾ നിദ്രാവസ്ഥയിലും ബ്രഹ്മാവ് ലയിച്ചു. രാത്രിയിലെ ബ്രഹ്മാവിന്റെ നിദ്ര നൈമിത്തീകപ്രളയമായി വ്യാഖ്യാനിച്ചും ഓരോയുഗത്തിലും ജനിച്ച മനുഷ്യരുടെ ആത്മാക്കൾ തന്നെ വീണ്ടും മനുഷ്യരൂപമെടുക്കുന്നു. അതിനെല്ലാം ആധാരമായി ഗുരുവായൂരപ്പാ അങ്ങു നിലകൊള്ളുന്നു. ബ്രഹ്മാവ് രാത്രിയിൽ അങ്ങയിൽ യോഗനിദ്രയിലാണ്ട് പോകുന്നു. അങ്ങും ശ്രേഷ്ഠനാഗത്തിൽ ജലപ്രളയകാലത്ത് യോഗനിദ്രയിൽ വിരാജിക്കുന്നു. അങ്ങയെ ഉണർത്താനുള്ള നിർദ്ദേശം അങ്ങു കാലത്തിനു നൽകി. പ്രളയാന്ത്യത്തിൽ കാലം തന്നെ അങ്ങയെ ഉണർത്തി. അങ്ങയുടെ നാഭിയിൽനിന്ന് ദിവ്യമായ താമര ഉദയം ചെയ്തു. പ്രകാശമാനമായ ആ താമരയിൽ വിധാതാവ് നിലകൊണ്ടു. ബ്രഹ്മാവിനെ വഹിക്കുന്ന താമരയെയും വഹിക്കുന്ന ഗുരുവായൂരപ്പാ എന്റെ രോഗപീഡകളകറ്റിയാലും.

ഒൻപതാം ദശകം (ബ്രഹ്മാവിന്റെ വിവരണം) : അങ്ങയെ നാലുദിക്കിലും അന്വേഷിച്ച ബ്രഹ്മാവിനക്കാരണത്താൽ തന്നെ നാലുമുഖങ്ങളുത്ഭവിച്ചു. ബ്രഹ്മാവ് സ്വയം ചിന്തിച്ചു ഞാനെവിടുന്നുത്ഭവിച്ചു എന്ന്. ബ്രഹ്മാവിന് അങ്ങയെ ദർശിക്കാനായില്ല. അനവധികാലം ധ്യാനിച്ചിരുന്ന ബ്രഹ്മാവിന് സാധനയിലൂടെ അങ്ങയെ ദർശിക്കാനായി. ശോഭയാർന്ന അങ്ങയുടെ ശരീരം കണ്ട് ബ്രഹ്മാവ് അത്ഭുതത്തോടെ സ്തുതിച്ചങ്ങയെ പ്രണമിച്ചു. അങ്ങ് ബ്രഹ്മാവിന് സൃഷ്ടിക്കുള്ള അനുമതി വീണ്ടും നൽകുകയും ചെയ്തു. ബ്രഹ്മാവ് തപസ്സനുഷ്ഠിച്ചു, അങ്ങയുടെ അനുഗ്രഹത്താൽ ശക്തനായ ബ്രഹ്മാവ്, എല്ലാത്തിന്റെയും സൃഷ്ടിക്രമത്തിൽ നിരന്തരമതു തുടർന്നു. ബ്രഹ്മാവിനെ കടാക്ഷിച്ച ആ കണ്ണുകൾ കൊണ്ട് എന്നേയും കടാക്ഷിച്ചനുഗ്രഹിക്കേണമേ.

Scanned with CamScanner

പത്താം ദശകം (രുദ്രന്റേയും ഋഷിമാരുടേയും സിദ്ധന്മാരുടേയും സൃഷ്ടി) : അങ്ങിനെ ബ്രഹ്മാവ് എല്ലാത്തിന്റേയും സൃഷ്ടി ആരംഭിച്ചു. ഇവയിലെല്ലാം അജ്ഞാനാന്തർഗതങ്ങളായ മിഥ്യാബോധം, അഹങ്കാരം, ദ്വേഷ്യം, രാഗം എന്നീ വികാരങ്ങളും സൃഷ്ടിച്ചു. ബ്രഹ്മാവ് വീണ്ടും അങ്ങയെ തപസ്സുചെയ്തു പരിശുദ്ധനായി. ബ്രഹ്മാവ് സനകൻ, സനന്ദൻ... തുടങ്ങിയ മഹർഷിമാരേയും സൃഷ്ടിച്ചു. സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട എല്ലാത്തിനും അന്ത്യം വേണമല്ലോ എന്നു മനസ്സിലാക്കിയ ബ്രഹ്മാവിന്റെ പ്രാർത്ഥന കേട്ട് അങ്ങ് ശിവനേയും സംഹാരമൂർത്തിയായി സൃഷ്ടിച്ചു, പതിനൊന്ന് (ഏകാദശരുദ്രന്മാർ) പേരുകൾ നൽകി. അങ്ങിനെ രുദ്രന് മന്യു, മനു, കാലൻ, മഹാകാലൻ, മഹാൻ, ശിവൻ, ഭവൻ, വാമദേവൻ, ഉരു, ഓരോന്നിനും അനുയോജ്യമായ പത്നിനാമങ്ങളും നൽകി. അവർക്കെല്ലാം ഇരിപ്പിടവും നൽകി. ശിവൻ നിരന്തരം തപസ്സനുഷ്ഠിച്ചു. ബ്രഹ്മാവിൽ നിന്ന് വീണ്ടും മരീചി, അത്രി, അംഗീരസ് തുടങ്ങി പത്ത മഹാ ഋഷിവര്യന്മാർ ഉത്ഭവിച്ചു. ബ്രഹ്മാവ്, സനകൻ, ദക്ഷൻ എന്നിവരേയും സൃഷ്ടിച്ചു. കൂടാതെ ബ്രഹ്മാവ് വേദേതിഹാസങ്ങളും മറ്റു വിദ്യകളും പുത്രന്മാരായ ഋഷിമാരിലൂടെ സൃഷ്ടിച്ചു. അങ്ങിനെ ബ്രഹ്മാവും ബ്രഹ്മപുത്രന്മാരും നടത്തിയ സൃഷ്ടികളുടെ നിയന്ത്രണത്തിന് അങ്ങയെ ശരണം പ്രാപിച്ച് പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

പതിനൊന്നാം ദശകം (ഹിരണ്യാക്ഷ-ഹിരണ്യ കശിപു ജനനം) : മഹർഷിമാർ, ഗുരുവായൂരപ്പാ, അങ്ങയെ വൈകുണ്ഠത്തിലെത്തി ദർശനം നടത്തി. ഒരിക്കൽ ഇവരെ അങ്ങയുടെ ദ്വാരപാലകരായ ജയവിജയന്മാർ തടഞ്ഞു. മഹർഷിമാർ അവരെ ശപിച്ചു. മഹർഷിമാരെ അങ്ങ് ആനന്ദിപ്പിച്ചാശീർവദിച്ചു. ജയവിജയന്മാർ കശ്യപമഹർഷിയുടെ ദിതിയിലുള്ള പുത്രന്മാരായി രണ്ടസുരന്മാരായി ഹിരണ്യകശിപുവും ഹിരണ്യാക്ഷനുമായി ഭൂമിയിൽ പിറന്നുവീഴുകയും ചെയ്തു. യുദ്ധതൽപരനായ ഹിരണ്യാക്ഷന് യുദ്ധം ചെയ്യാൻ ആരേയും ലഭിക്കാത്തതിനാൽ ഭൂമിയെത്തന്നെ നശിപ്പിക്കാനൊരുമ്പെടുമ്പോൾ അങ്ങ് ഭൂമിയെ രക്ഷിച്ചു. അങ്ങയോടു ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കട്ടെ എന്റെ രോഗപീഢകൾ മാറ്റി തരേണമേ ഗുരുവായൂരപ്പാ.

പന്ത്രണ്ടാം ദശകം : സ്വായംഭുവമനു സർവചരാചരങ്ങളുടേയും അഭിവൃദ്ധിക്കായി പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേ ഭൂമി സർവനാശത്തിനു വിധേയമായി ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാഴ്ച കാണുകയും അതിനുകാരണം ഹിരണ്യക്ഷനാണെന്നറിയുകയും ചെയ്തു. ആ ഹിരണ്യാക്ഷവധത്തിനായി ബ്രഹ്മാവിന്റെ നാസാരന്ധ്രത്തിലൂടെ വന്നണഞ്ഞ വരാഹം അതിഭീമാകാരമായ രൂപം പൂണ്ട് ഭൂമിയെ സംരക്ഷിച്ചു. ആ വരാഹാവതാരം

Scanned with CamScanner

അങ്ങയുടേതായിരുന്നു. രോഗപീഢകൾ വേദനയനുഭവിക്കുന്ന അടിയനെ അങ്ങ് വേദനയകറ്റി രോഗമുക്തി നേടിത്തരേണമേ.

പതിമൂന്നാം ദശകം : ഭൂമിയെ തകർത്ത ഹിരണ്യാക്ഷൻ നാരദന്റെ വാക്കുകൾ കേട്ട് വിഷ്ണുവിനെയും വധിക്കാനൊരുമ്പെട്ടു. വരാഹമൂർത്തിയായ അങ്ങയുടെ സമീപത്തെത്തി യുദ്ധം ചെയ്തു. അങ്ങയ്ക്ക് ഗദനഷ്ടപ്പെട്ടപ്പോൾ അങ്ങയുടെ കയ്യിലുള്ള സുദർശനചക്രമുപയോഗിച്ചും അങ്ങയുടെ നേരിട്ടുള്ള പ്രഹരമേറ്റും നിലം പതിച്ച ഹിരണ്യാക്ഷൻ വധിക്കപ്പെടുമ്പോൾ അങ്ങയെ മഹർഷിമാർ സ്തുതിച്ചു. ആ മഹാവിഷ്ണോ അങ്ങു തന്നെ യജ്ഞശാലയും-യജ്ഞവും-യാഗവുമെല്ലാമായിത്തീർന്നു. അങ്ങു തന്നെ വൈകുണ്ഠത്തിൽ വാണരുളിക്കൊണ്ട് എന്റെ രോഗമകറ്റേണമേ!

പതിനാലാം ദശകം (കപിലാവതാരം) : കർദ്ദമഹർഷിയുടേയും ദേവഹൂതിയുടേയും ചരിതം വിവരിക്കുന്നു. ബ്രഹ്മപുത്രനായ സ്വായംഭൂവമനു അങ്ങയെ വാഴ്ത്തി ബ്രഹ്മപുത്രനായ കർദ്ദമന് അങ്ങ് ദിവ്യദർശനവും നൽകി. കർദ്ദമന് മനുപുത്രിയായ ദേവഹൂതിയെ വിവാഹം കഴിപ്പിച്ചു. അങ്ങയുടെ അനുഗ്രഹത്താൽ അനവധികാലം സുഖത്തോടെയവർ വസിച്ചു. അവർ ദിവ്യവിമാനത്തിലേറി ലോകസഞ്ചാരം നടത്തി ആനന്ദിക്കുകയും ചെയ്തു. അവർക്ക് പുത്രന്മാർ ജനിക്കുകയും ചെയ്തു. ദേവഹൂതിക്കു പരമമായ ജ്ഞാനം കൊടുക്കാനായി അങ്ങ് കപിലനായി അവതരിച്ചു. കർദ്ദമന്റെ വനഗമനത്തിനുശേഷം അമ്മയായ ദേവഹൂതിക്ക് കപിലാവതാരമായി വന്ന അങ്ങ് ഉപദേശം നൽകി. അതുപോലെ എന്നേയും ഈ രോഗത്തിൽ നിന്ന് മോചിപ്പിക്കേണമേ.

പതിനഞ്ചാം ദശകം (കപിലൻ മാതാവിന് തത്വശാസ്ത്രം ഉപദേശിക്കുന്നു) : കപിലനായി അവതരിച്ച അങ്ങ് ദേവഹൂതിക്ക് മനസ്സിന്റെ ചൈതന്യത്തെക്കുറിച്ച് വിവരിച്ചുകൊടുത്തു. സത്സംഗത്തിലൂടെ മനസ്സിനെ ഉയർത്താൻ നിർദ്ദേശിച്ചു. പഞ്ചഭൂതം, പഞ്ചകർമ്മേന്ദ്രിയം, പഞ്ചജ്ഞാനേന്ദ്രിയം, മനസ് ഇവയുടെ ഗഹനമായ വിവരണം നൽകി. പരമാത്മചൈതന്യത്തേയും വിശദീകരിച്ചു. യോഗാവസ്ഥയും ധ്യാനവും വിവരിച്ചുകൊടുത്തു. പരമമായ ഭക്തിയും ലോകബന്ധനം മോചിപ്പിക്കേണ്ടതും പറഞ്ഞുകൊടുത്തു. സാമാന്യ ജനത ലൗകീകജീവിതത്തിൽ മുഴുകി ചെയ്യുന്ന ദുഷ്പ്രവൃത്തിയാണ് ദുഃഖത്തിനു കാരമം. ആ പീഢയോർത്ത് ദുഖിക്കുന്നതും, വീണ്ടും ബാല്യ-കൗമാര-യൗവനവേളയിൽ ലൗകീക ജീവിതത്തിൽ ദുഷ്കർമ്മങ്ങൾ തുടരുകയും അതിൽ നിന്നു മാറി ഈശ്വരാരാധന നടത്തി സന്മാർഗ പദത്തിലൂടെ ചരിക്കുന്നതിന്റെ

Scanned with CamScanner

ആവശ്യകത ദേവഹൂതിക്ക് വിവരിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്ത അങ്ങ് എന്റെ രോഗദുഃഖങ്ങളകറ്റേണമേ ഗുരുവായൂരപ്പാ.

പതിനാറാം ദശകം (ദക്ഷയാഗ വിവരണം) : ബ്രഹ്മപുത്രനായ ദക്ഷ മഹാരാജാവിന്റെ പതിനാറ് പുത്രന്മാരുടെ വിവാഹം നടത്തിയതും, ധർമ്മ ദേവന്റെ പത്നിയായ മൂർത്തീദേവി നരനാരായണനു ജന്മം നൽകിയതും, ആ നരനാരായണൻ സഹസ്രകവചനെന്ന രാക്ഷസനെ നിഗ്രഹിച്ചതും, നരനാരായണൻ ബദരീകാശ്രമത്തിൽ തപസ്സനുഷ്ഠിച്ചപ്പോൾ ഇന്ദ്രൻ തപസ്സുമുടക്കാൻ ശ്രമിച്ചത് നടക്കാതെ പോയതും, അപ്സരസുകളുടെ ഗർവം നശിപ്പതുമെല്ലാം വിവരിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. ദക്ഷയാഗവും, അതിൽ സതിക്കനുഭവപ്പെട്ട അവഹേളനത്തിന് പ്രതികാരം വീട്ടിയ ശിവൻ, ദക്ഷന്റെ ശിരച്ഛേദം ചെയ്തതും, പിന്നീട് ശിവന്റെയനുഗ്രഹത്താൽ ദക്ഷൻ യജ്ഞം പൂർത്തിയാക്കി ശാന്തി നേടിയതുപോലെ ഗുരുവായൂർ പുരേശാ എന്റെ ജീവിതദുഃഖങ്ങളകറ്റേണമേ.

പതിനേഴാം ദശകം (ധ്രുവചരിതം) : സായംഭുവമനുവിന്റെ പുത്രനായ ഉത്താനപാദന്റെ ഭാര്യയായ സുനീതി അങ്ങയെ ഭജിച്ചിരുന്നു. സുനീതിയുടെ പുത്രനായ ധ്രുവന് അച്ഛന്റെ മടിയിലിരിക്കാനുള്ള അവകാശം നിഷേധിക്കപ്പെട്ട് അമ്മയും മകനും അവഹേളിതരായപ്പോൾ ധ്രുവൻ മധുവനത്തിൽ ചെന്ന് അങ്ങയെ ആരാധിക്കുവാൻ അമ്മയായ സുനീതി ഉപദേശിച്ചു. കൊടും തപസ്സനുഷ്ഠിച്ചപ്പോൾ, അങ്ങ് ധ്രുവന് പ്രത്യക്ഷനായി. അനുഗ്രഹീതനായ ആ ബാലൻ അങ്ങയുടെ സ്പർശമേറ്റ അനുഗ്രഹത്താൽ അങ്ങയെ സ്തുതിച്ചു. മടങ്ങിവന്ന ധ്രുവന് അനേകവർഷം രാഷ്ട്രഭാരം നടത്താൻ സാധിച്ചു. ഉത്തമനെ വധിച്ച യക്ഷനുമായി ധ്രുവൻ യുദ്ധം ചെയ്യാനൊരുങ്ങിയെങ്കിലും മനുവിന്റെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ച് യുദ്ധം ചെയ്യാതെ അങ്ങയിൽ ഭക്തനായി തന്നെ അന്ത്യത്തിൽ സ്വന്തം മാതാവിനോടൊത്ത് ധ്രുവലോകത്തിൽ പ്രശോഭിച്ചു.

പതിനെട്ടാം ദശകം (വേനന്റെയും പൃഥുവിന്റേയും ചരിതം) : ധ്രുവവംശത്തിൽ ജനിച്ച വേനനെ ജനങ്ങൾ, പിതൃ വിയോഗത്തിനുശേഷം, രാജാവായി വാഴിച്ചു. വേനൻ ഈശ്വരനിഷേധിയും വിരോധിയുമായി പ്രവർത്തിച്ചു. അവനങ്ങയെ നിന്ദിച്ചു. മുനിമാർ വേനനെ കോപാഗ്നിയിൽ ദഹിപ്പിച്ചു. വേനനിൽ നിന്നും മുനിമാർ വിഖ്യാതനായ പൃഥുവിനെ സൃഷ്ടിച്ച് രാജാവാക്കി, അവൻ മഹാവിഷ്ണുവിന്റെ തന്നെ ഭാഗമായി വാണരുളിയതിനുശേഷം തന്റെ വില്ലുകൊണ്ട് ഭൂമിയെ ആക്രമിച്ചു കീഴടക്കി. അങ്ങ് മുനിമാരെ സംരക്ഷിക്കുകയും സാരോപദേശം കൊടുക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അങ്ങു പൃഥുരൂപധാരിയായിത്തന്നെ ലോക

സമക്ഷം ആരാധ്യനായി. (അങ്ങ് = ശ്രീ ഗുരുവായൂരപ്പൻ)

പത്തൊമ്പതാം ദശകം (പ്രാചീന ബർഹിസിന്റെ ചരിതം) : പൃഥുവിന്റെ പ്രപൗത്രനായ പ്രാചീന ബഹിർസ്സിന് പ്രചേതസ്സുകളെന്നു പേരായ പുത്രന്മാർ ജനിച്ചു. പിതാവിന്റെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ച് അങ്ങയെ അവർ ഭജിച്ചു. പശ്ചിമസമുദ്ര തീരത്ത് കണ്ടെത്തിയ സരസ്സിൽ പരമേശ്വര ദർശനം അവർക്കു ലഭിച്ചു. ശിവനിൽ നിന്ന് മന്ത്രോപദേശം സ്വീകരിച്ച് അനവധിക്കാലം അവർ അവിടെ തപസ്സു ചെയ്തു. അങ്ങ് അവർക്ക് എളുപ്പത്തിൽ പ്രത്യക്ഷനായില്ല. ഈ തപസ്സിലൂടെ ക്രൂരനായ വേനന്റെ ആത്മാവിനും മോക്ഷം ലഭിച്ചു. അങ്ങവിടെ പിന്നീട് പ്രചേതസ്സുകൾക്ക് പ്രത്യക്ഷനായപ്പോൾ അവർ അങ്ങയിൽ നിന്നും ഒന്നും ചോദിച്ചില്ല. എന്നാൽ പ്രചേസ്സുകളെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുന്നവർക്കുപോലും നന്മവരാനുള്ള അനുഗ്രഹവും സുഖമായി അനവധികാലം വീണ്ടും ജീവിക്കാനുള്ള വരവും കൊടുത്തങ്ങു മറഞ്ഞു. പ്രചേതസ്സുകളുടെ തലമുറകൾക്കും നന്മ വരുത്തിയ ഗുരുവായൂരപ്പാ എന്നേയും രക്ഷിക്കേണമേ.

ഇരുപതാം ദശകം (ഋഷഭചരിതം): നാഭിരാജൻ അങ്ങയെ ദർശിച്ചു സായൂജ്യം നേടി. നാഭിരാജന് ഋഷഭൻ എന്നു പേരായ പുത്രനായി അവിടുന്ന് ജനിച്ചു. അതെല്ലാവർക്കും സന്തോഷമുണ്ടാക്കി. മഴയില്ലാത്ത അജനാഭവർഷത്തിൽ, ഋഷഭദേവനായ അങ്ങ് മഴപെയ്യിച്ചു. ഋഷഭദേവന് ശ്രേഷ്ഠനായ അനവധി പുത്രന്മാരുണ്ടായി, അവരിൽ പ്രസിദ്ധ പുത്രനായി ഭരതമഹാരാജാവ് ജനിച്ച് ഈ രാജ്യം ഭരിച്ചു. അതുകൊണ്ട് ഭാരതമെന്നു പേര് ഈ രാഷ്ട്രത്തിനുണ്ടായി. അനവധി പുത്രന്മാരിൽ 9 പേർ ഭാരതഭൂമിയെ 9 ഖണ്ഡങ്ങളാക്കി ഭരിച്ചുപോന്നു. മറ്റുപുത്രന്മാർ ജനനമരണങ്ങളിലൂടെ കടന്നുപോയി. ഭൂതലം ചുറ്റിനടന്ന് അന്ത്യത്തിൽ പരമപദത്തിൽ തന്നെ ഇവരെല്ലാം തിരിച്ചെത്തി.

ഇരുപതാം ദശകം (ഋഷഭചരിതം): ഭൂമിയുടെ മധ്യഭാഗത്തുള്ള ഇളാവൃതഭൂവിൽ ശങ്കരനാൽ ആരാധിക്കപ്പെടുന്ന നിന്നെ ഞാൻ പൂജിക്കുന്നു. ഹയഗ്രീവനായും നരഹരിയായും മന്മഥശരീരം പൂണ്ടവനായും മത്സ്യാകൃതി പൂണ്ടവനായും, പരബ്രഹ്മമൂർത്തിയായും, വരാഹമൂർത്തിയായും ശ്രീരാമമൂർത്തിയായും, നാരായണരൂപം, പൂണ്ടവനായും, പ്ലക്ഷ ദ്വീപിൽ സൂര്യരൂപിയായും, ശാല്മലി ദ്വീപിൽ ചന്ദ്രസ്വരൂപനായും, കുശ ദ്വീപിൽ അഗ്നിമൂർത്തിയായും, ക്രൗഞ്ചദ്വീപിൽ ജലരൂപനായും, ശാക ദ്വീപിൽ വായുവായും, പുഷ്കരദ്വീപിൽ പരബ്രഹ്മാകാരകനായും മേൽ വിവരിച്ച ഓരോ രൂപഭാവത്തിലും അതാതു സ്ഥലത്ത് ഋഷി-മുനി-ഭക്ത സമേതനായും വാണരുളിയ ഹേ ഗുരുവായൂരപ്പാ നിന്നെ ഞാൻ പൂജി

Scanned with CamScanner

ക്കുന്നു. പാൽകടലിൽ പള്ളികൊള്ളുന്ന മഹാവിഷ്ണോ ആകാശത്തും നക്ഷത്രമണ്ഡലത്തിലും പാതാള ലോകത്തും ആയിരം ശിരസ്സുകളോടെ നീലാംബരിധാരിയായി ഹലായുധവുമേന്തി വാണരുളുന്ന ദേവദേവ എന്റെ രോഗങ്ങൾക്കറുതിവരുത്തേണമേ!

ഇരുപത്തിരണ്ടാം ദശകം (അജാമിളന്റെ ധന്യജീവിതവും മോക്ഷ വർണന) : ശ്രേഷ്ഠനായ അജാമിളൻ വനത്തിൽ വെച്ചു കണ്ട വേശ്യയുമായി സംസർഗം കൊണ്ടു രമിച്ചു നടന്ന് അധർമ്മങ്ങൾ ചെയ്ത് വാർദ്ധക്യത്തിൽ നാരായണനെന്നു പേരായ മകനെ വിളിച്ചു എന്ന കാരണത്താൽ അങ്ങയിലെത്തിച്ചേർന്നുവല്ലോ. അജാമിളൻ ചെയ്തപാപങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒരു നാരായണ വിളി കൊണ്ടങ്ങു പാപത്തിൽ നിന്നവന് മോചനം കൊടുത്തു. നാമജപത്തിന്റെ മഹത്വം തെളിയിച്ചുകൊടുത്ത അങ്ങ് അജാമിളന് കുറേക്കാലം ധന്യജീവിതം സമ്മാനിച്ചതുപോലെ എന്റെ ജീവിതവും ധന്യമാക്കേണമേ.

ഇരുപത്തിമൂന്നാം ദശകം (ചിത്രകേതു വൃത്രാസുരചരിതം) : ദക്ഷൻ അങ്ങയെ ആരാധിച്ചപ്പോൾ അങ്ങു പ്രത്യക്ഷനായി കുടുംബാംഗങ്ങൾക്കെല്ലാം സായൂജ്യം നേടികൊടുത്തു. ദക്ഷന്റെ ശാപം നാരദന് അനുഗ്രഹമായി എല്ലായിടത്തും നാരദന്, അലഞ്ഞു തിരിഞ്ഞു ദേവകാര്യം ചെയ്യുന്നവനായി സാധിച്ചു. ദേവാസുരയുദ്ധത്തിൽ പരാജിതനായ ഇന്ദ്രൻ, വിശ്വരൂപനെ ആചാര്യനായി സ്വീകരിച്ചുപദേശം വാങ്ങി നാരായണ കവചമന്ത്രം ജപിച്ച് യുദ്ധവിജയം നേടി. ചിത്രകേതുവും അങ്ങയെ സ്തുതിച്ചു സായജ്യം നേടി. ഈ ചിത്രകേതു അങ്ങയുടെ ഭക്തനായിരുന്നെങ്കിലും പാർവതിയെ മടിയിൽ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പരമേശ്വരനെ പരിഹസിച്ചു. പാർവതിയുടെ ശാപത്താൽ ചിത്രകേതു വൃത്രാസുരനായി ജനിച്ച് ഇന്ദ്രന്റെ പോലും ബലഹീനതയകറ്റി അങ്ങയുടെ സാമീപ്യം നേടി. നീചമായ ആഗ്രഹത്തോടെ ഉപാസിച്ചവർ പോലും അങ്ങയിൽ തന്നെ എത്തിച്ചേരുന്നതിനാൽ ധന്യമായി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു; എനിക്കങ്ങ് എന്നുമാശ്രയമായിത്തീരേണമേ.

ഇരുപത്തിനാലാം ദശകം (പ്രഹ്ളാദചരിതം): മഹാവിഷ്ണുവിന്റെ ദ്വാരപാലകരായ ജയവിജയന്മാർ പുനർജന്മത്തിൽ ഹിരണ്യാക്ഷനും ഹിരണ്യകശിപുമായ സഹോദരന്മാരായി വാണരുളി. ഹിരണ്യാക്ഷനെ വരാഹമൂർത്തിയായി അവതരിച്ച് അങ്ങുതന്നെ നിഗ്രഹിച്ചതിൽ കോപം പൂണ്ട ഹിരണ്യകശിപു മഹാവിഷ്ണുവിനെ വധിക്കാനായി ലോകമെമ്പാടും അന്വേഷിച്ചവേളയിൽ, അങ്ങ് ഹിരണ്യകശിപുവിന്റെ തന്നെ ഹൃദയത്തിൽ സൂക്ഷ്മമായി വസിച്ചു. ആ ഹിരണ്യകശിപുവിന്

Scanned with CamScanner

ഭക്തശിരോമണിയായി പ്രഹ്ളാദൻ ജനിച്ചു. പ്രഹ്ളാദന്റെ വിഷ്ണുഭക്തിയിൽ അതീവ കോപിഷ്ഠനായ ഹിരണ്യകശിപു പ്രഹ്ളാദന്റെ ആചാര്യന്മാരെ ഭർത്സിക്കയും തന്റെ മകനെ വധിക്കാൻ പല വഴികളിലൂടെ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തു. പ്രഹ്ളാദൻ, വിഷ്ണുഭഗവാൻ തൂണിലും തുരുമ്പിലുമുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞതും സമീപത്തുള്ള തൂണ് കാണിച്ച് അതിനെ ഹിരണ്യകശിപു പ്രഹരിച്ചപ്പോൾ നീ അധിവസിച്ച ആ തൂൺ പിളർന്നു വന്ന ഭഗവാനേ, എന്നിൽ നിനക്കു പ്രഹ്ളാദനോടെന്നപോലെ കൃപയുണ്ടാകേണമേ.

ഇരുപത്തിഅഞ്ചാം ദശകം (നരസിംഹാവതാരം) : അലറിക്കൊണ്ട് ഭഗവൻ അങ്ങ് നരസിംഹാവതാരം പൂണ്ട് തൂണിൽ നിന്നു പുറത്തു വന്നു. ഭീകരമായ അങ്ങയുടെ രൂപം കണ്ട് ഭയവിഹ്വലനായ ഹിരണ്യകശിപു നിന്നുവിറച്ചു. നരസിംഹാവതാരമെടുത്ത അങ്ങയെ ഞാൻ വണങ്ങുന്നു. ഹിരണ്യകശിപു അങ്ങയെ വധിക്കാനായി എതിരിട്ടപ്പോൾ അങ്ങയുടെ കൈകളാൽ ബന്ധിതനായി. വാതിൽ പടിയിലങ്ങിരുന്നു. അവനെ മടിയിൽ കിടത്തി നഖമുപയോഗിച്ച് ഉദരം പിളർന്ന്, വിറപൂണ്ട് ചോരയൊലിച്ചുനിന്ന അങ്ങയുടെ ദേഷ്യത്തിനറുതിവരുത്തുവാനായി പ്രഹ്ളാദൻ കാൽക്കൽ വീണു നമസ്കരിച്ചു. ഉടനെ ശാന്തനായി അങ്ങയുടെ പ്രിയഭക്തനെ അനുഗ്രഹിച്ചതും, വരം കൊടുത്തതുമായ ഗുരുവായൂരപ്പാ എന്നേയും അനുഗ്രഹിച്ചാലും.

ഇരുപത്തിയാറാം ദശകം (ഗജേന്ദ്രമോക്ഷം): പാണ്ഡ്യരാജാവായ ഇന്ദ്രദ്യുമ്നന് അഗസ്ത്യമുനിയെ യഥോചിതം അതിഥിയായി സ്വീകരിക്കാത്തതിന് ആനയായിത്തീരുമെന്ന ശാപം ഏറ്റുവാങ്ങേണ്ടിവന്നു. തൃകൂടാദ്രിയിൽ ആനയായി വസിച്ച് ജീവിതമവൻ ആസ്വദിച്ചു. ഒരിക്കൽ ആ ആന തളർന്നു, സരസ്സിലിറങ്ങി വിഹരിച്ചു. മുതലയായി വന്ന ഹൂഹൂ എന്ന ഗന്ധർവൻ ആനയെ കീഴ്പ്പെടുത്തി സരസ്സിലേക്ക് വലിച്ചു. അങ്ങയെ ആ ഗജേന്ദ്രൻ രക്ഷക്കായി പ്രാർത്ഥിച്ച് തുമ്പിക്കയ്യിനാൽ ഒരു താമരപ്പൂ സമർപ്പിച്ച് സ്മരിച്ച വേളയിൽ അങ്ങ് കരുണാമയനായി ഗരുഢാരൂഢനായി വന്ന് ഗജേന്ദ്രനെ രക്ഷിച്ചനുഗ്രഹിച്ച് മുതലയെ നിഗ്രഹിച്ച് ഗന്ധർവന് മോക്ഷം കൊടുത്ത് ആനയെ വൈകുണ്ഠത്തിലേക്കുയർത്തിയ ഗുരുവായൂരപ്പാ എന്നേയും നീ രക്ഷിക്ക വേണമേ.

ഇരുപത്തേഴാം ദശകം (കൂർമ്മാവതാര വർണ്ണനം): ദുർവാസമഹർഷിയുടേ ശാപമേറ്റ ഇന്ദ്രന് ജരാനര ബാധിച്ച വേളയിൽ ദേവാസുരയുദ്ധങ്ങളിലെല്ലാം ദേവന്മാർ പരാജിതരായി. ദേവന്മാർക്ക് ശക്തിയും യൗവനവും വീണ്ടെടുക്കാനായി അസുരന്മാരുമായി അവർ സന്ധി ചെയ്ത്

പാലാഴിയിൽ നിന്ന് അമൃത് കടഞ്ഞെടുക്കാനുള്ള ശ്രമം നടത്തി. മന്ദര പർവതത്തെ കടകോലായും വാസുകി സർപ്പത്തെ കയറായും ഉപയോഗിച്ചു. പർവതം, ഭാരത്താൽ പാലാഴിയിൽ താഴ്ന്നു പൊയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നു. മന്ദരപർവതത്തെ ഉറപ്പുള്ള പുറം ചട്ടയുള്ള ആമയായി വന്നങ്ങുയർത്തി; അതിനെ ക്രമീകരിച്ചു നിർത്തി. അതിനാൽ ദേവന്മാർ അങ്ങയെ ഈ പ്രവൃത്തിക്ക് സ്തുതിച്ചതും പാലാഴിമഥനം ശക്തമായി തുടരാൻ പ്രേരണ നൽകിയതും കൂർമ്മാവതാരമൂർത്തിയായ അങ്ങാണ്. (ഗുരുവായൂരപ്പാ) എന്റെ രോഗത്തിൽ നിന്നെന്നെ നീ സുഖപ്പെടുത്തേണമേ.

ഇരുപത്തിയെട്ടാം ദശകം (പാലാഴിമഥനവും അമൃതകുംഭ ഉത്ഭവവും): പാലാഴിമഥനവേളയിൽ കാളകൂടവിഷം വന്നപ്പോൾ, ശിവനെക്കൊണ്ടത് ഭക്ഷിപ്പിച്ചു. പാലാഴിയിൽ നിന്ന് കാമധേനുവും, ഉച്ചൈശ്രവസും, ഐരാവതവും, പാരിജാതവും അപ്സരസ്ത്രീകളും, ലക്ഷ്മീദേവിയുമുൽഭവിച്ചു. ആ ലക്ഷ്മി അപ്പോൾ തന്നെ അങ്ങയെ വരണമാല്യമണിയിച്ചു. അന്ത്യത്തിൽ അമൃതകലശവുമായി അങ്ങുതന്നെ പൊന്തിവന്നു. ധന്വന്തരീമൂർത്തിയായി ഉയർന്നു വന്ന ഹേ ഗുരുവായൂരപ്പാ എന്റെ രോഗങ്ങളകറ്റേണമേ.

ഇരുപത്തിയൊൻപതാം ദശകം (മോഹിനീരൂപം): അമൃതകുംഭം അസുരന്മാർ അപഹരിച്ച് അവരെയങ്ങു കലഹിപ്പിച്ചു. അങ്ങ് മോഹിനിയായി രൂപം സ്വീകരിച്ചു. ദേവാസുരന്മാർ അമൃത് തുല്യമായി ഭാഗിക്കാൻ മോഹിനീരൂപം പൂണ്ട അങ്ങയെ ഏൽപ്പിച്ചു. ആ ദിവ്യമായ അമൃത് അങ്ങ് ദേവന്മാർക്കു മാത്രം വിളമ്പി. എന്നാൽ ദേവന്മാർക്കിടയിലിരുന്ന രാഹുവിന് അൽപം അമൃത് ലഭിച്ചതറിഞ്ഞയുടനെ ആ അസുരന്റെ ശിരസ് അങ്ങ് അറുത്തു. വീണ്ടും ദേവാസുരയുദ്ധം നടക്കുകയും ബലിയെന്ന അസുരൻ ദേവന്മാരെ മോഹവലയത്തിലാക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങു തന്നെ അസുരപ്രമാണിമാരെ വധിച്ചു. അങ്ങയുടെ മോഹിനീരൂപം ദേവന്മാർക്കുപോലും ചിന്താതീതമായി. ആ രൂപം പൂണ്ട ഗുരുവായൂരപ്പാ എന്നെ നീ രക്ഷിക്കേണമേ!

മുപ്പതാം ദശകം : (വാമനാവതാരം) മഹാബലിയെ ഇന്ദ്രൻ വധിച്ചു എങ്കിലും ശുക്രമഹർഷിയുടെ യജ്ഞങ്ങൾ കൊണ്ട് ശക്തനായി ബലി പുനർജനിച്ചു. മഹാബലി മൂന്നുലോകത്തേയും കീഴടക്കി ദേവന്മാരെ പലായനം ചെയ്യിച്ചു. കാശ്യപപത്നി (അദിതി അങ്ങയെ വ്രതത്തോടെ ആരാധിച്ചനുഗ്രഹം വാങ്ങി അവൾക്ക് അങ്ങ് വാമനപുത്രനായി അവതാരപുത്രനായി ജനിച്ചു. ഉപനയനവും പഠനവും കഴിഞ്ഞ് ഹേ ദേവാ നർമ്മദക്ക് വടക്കേതീരത്തുള്ള മഹാബലിയുടെ അശ്വമേധശാലയിലേക്ക്

Scanned with CamScanner

സൂര്യതേജസ്സോടെ അങ്ങ് എത്തിയപ്പോൾ ശ്രേഷ്ഠരായ ഋഷിവര്യന്മാരും തേജസ്സാർന്ന മഹാബലിയും പൂർണ്ണഭക്തിയോടെ യാഗശാലയിലേക്കെതിരേറ്റു കാൽ കഴുകി, പാദജലം തീർത്ഥംപോലെ ശിരസ്സിലണിഞ്ഞു! ഹേ ഗുരുവായൂരപ്പാ എന്നെയും ഇപ്രകാരമനുഗ്രഹിച്ച് പാലിക്കേണമേ.

മുപ്പത്തി ഒന്നാം ദശകം : (ബലിയുടെ പാതാളഗമനം) ശ്രേഷ്ഠനും ധീരനും വാമനമൂർത്തിയെ താണുവണങ്ങി സ്വീകരിക്കാൻ ഒതുങ്ങിയവനും എന്നാൽ മൂന്നുലോകവും കീഴടക്കിയ ഗർവ്വുള്ളവനുമായ പ്രഹ്ളാദവംശജാതനായ അസുരവംശ ചക്രവർത്തി മഹാബലി വാമനന് ചോദിക്കുന്നതെന്തും വാഗ്ദാനം ചെയ്തു. മൂന്നുകാലടി മണ്ണ് മാത്രം അങ്ങു ബലിയോടു ചോദിച്ചു. അതുചോദിച്ച അങ്ങയോട് ബലി പരിഹാസത്തോടെ പറഞ്ഞു. മൂന്നടിമണ്ണിനുപകരം ഈ ഭൂമി മുഴുവനും ചോദിക്കുക. ദൈത്യാചാര്യനായ ശുക്രമഹർഷി, മഹാബലിയെ വിലക്കിയിട്ടും, ഭഗവാൻ തന്നെ വന്നു യാചിച്ചസ്ഥിതിക്ക് തീർച്ചയായും കൊടുക്കുമെന്നു ബലി പറഞ്ഞ്, സമസ്തവും അങ്ങക്ക് സമർപ്പിച്ചു. അങ്ങയുടെ വലുതായ പാദത്തെ ബ്രഹ്മാവു കമണ്ഡലു ജലം കൊണ്ട് കഴുകി. എന്നാൽ അസുരഭടന്മാർ ബലിയുടെ അനുവാദമില്ലാതെ തന്നെ അങ്ങയോടു യുദ്ധം ചെയ്തു പരാജയപ്പെട്ടു. മൂന്നാമത്തെ കാലടി ബലിയുടെ ശിരസ്സിൽ വെച്ച് അങ്ങു പറഞ്ഞു. ഞാൻ ചെയ്തതെല്ലാം നിന്റെ അഹങ്കാരമില്ലാതാക്കാൻ വേണ്ടി മാത്രമാണ്. സ്വർഗത്തേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠമായ ലോകം നിനക്കു ലഭിക്കട്ടെ, പിന്നെ ഇന്ദ്രപദവിയും ലഭിക്കട്ടെ. മഹാബലിക്ക് വരം നൽകിയനുഗ്രഹിച്ച ഗുരുവായൂരപ്പാ എന്നേയും അങ്ങ് അനുഗ്രഹിക്കേണമേ.

മുപ്പത്തിരണ്ടാം ദശകം : (മത്സ്യാവതാരം) ആറാം മന്വന്തരാന്ത്യത്തിലുണ്ടായ പ്രളയത്തിൽ അസുരനായ ഹയഗ്രീവൻ ബ്രഹ്മാവിൽ നിന്ന് വേദങ്ങളപഹരിച്ചപ്പോൾ അതു വീണ്ടെടുക്കാനായി സത്യവ്രതന്റെ ഹസ്തജലത്തിൽ മത്സ്യക്കുഞ്ഞായി അങ്ങു വന്നു. അസാധാരണമായി വളർന്നു. ശരീരവലുപ്പം നിരന്തരം വർദ്ധിച്ച് സമുദ്രവലുപ്പത്തിലെത്തി. ജലപ്രളയത്തിൽ സർവതും നശിച്ചപ്പോൾ മുനിമാർക്കഭയം നൽകി. പ്രളയാന്ത്യത്തിൽ അവരവർക്ക് അവരവരുടെ ദൗത്യവുമങ്ങ് ഏൽപ്പിച്ചു. സത്യവ്രതനെ വൈവസ്വതമനുവാക്കി അവരോധിച്ച്, ഹയഗ്രീവാസുരനെ നിഗ്രഹിച്ച്, വേദത്തെ വീണ്ടെടുത്ത് ബ്രഹ്മാവിന് നൽകിയ ശ്രീ ഗുരുവായൂരപ്പാ എന്നെ രക്ഷിക്കേണമേ.

മുപ്പത്തിമൂന്നാം ദശകം : (അംബരീഷ ചരിതം) വൈവസ്വതമനുപുത്രനായ നഭാഗന്റെ പുത്രനായ അംബരീഷരാജൻ വിസ്തൃതമായ ദേശം

Scanned with CamScanner

ഭരിച്ചിരുന്നു. അങ്ങയുടെ പ്രിയഭക്തനായ അദ്ദേഹം ഭാര്യാസമേതനായി ദ്വാദശീവ്രതമനുഷ്ഠിച്ച വേളയിൽ ദുർവ്വാസാവ് അംബരീഷന്റെ ഗൃഹത്തിലെത്തി. ദ്വാദശി പാരണാവേളയിലെ ഭക്ഷണത്തിനുള്ള ക്ഷണം ദുർവാസ് സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. നിത്യകർമ്മങ്ങൾക്കായി യമുനാനദിയിലേക്കു പോയ ഋഷി മടങ്ങിവരാൻ വൈകിയതിനാൽ, വ്രതഭംഗം വരാതിരിക്കാൻ അംബരീഷൻ ജലപാനം നടത്തി. രാജാവിന്റെ ഈ ചെയ്തികൊണ്ട് തന്നെ അവഹേളിച്ചു എന്നു ധരിച്ച ഋഷി ജട നിലത്തടിച്ച് ഭീകരമായ കൃത്യയെ സൃഷ്ടിച്ച് അംബരീഷനെതിരെ തിരിഞ്ഞു. അപ്പോൾ അങ്ങയുടെ ചക്രം അംബരീഷനെ സംരക്ഷിച്ചു. മാത്രമല്ല അവിടുത്തെ സുദർശന ചക്രം ദുർവാസാവിനെ മൂന്നുലോകത്തിലേക്കും ഓടിച്ചു. അന്ത്യത്തിൽ അംബരീഷനെ തന്നെ ദുർവാസാവ് ശരണം പ്രാപിക്കേണ്ടിവന്നു. അതനുസരിച്ച് മഹർഷി അംബരീഷനെ ശരണം പ്രാപിച്ചു. അങ്ങിനെ അംബരീഷരാജാവും ദുർവാസാവും സുദർശനത്തേയും അങ്ങയേയും സ്തുതിച്ച് ശ്രേഷ്ഠ ഭക്തരായി. അത്തരം സായൂജ്യമെനിക്കുമേകേണമേ ഗുരുവായൂരപ്പാ.

മുപ്പത്തിനാലാം ദശകം : (രാമായണം) : ദശരഥന് കൗസല്യയിൽ ശ്രീരാമനായി അങ്ങു ജനിച്ചു. വിശ്വാമിത്രനിൽ നിന്ന് അനവധി കാര്യങ്ങൾ യാഗസംരക്ഷണ യാത്രാവേളയിൽ പഠിച്ചു. വഴിയിൽ ദുഷ്ടയായ താടകയെ വധിച്ചു, രാക്ഷസ നിഗ്രഹം നടത്തി, ശൈവചാപം മുറിച്ച് ലക്ഷ്മി ദേവിയുടെ അവതാരമായ സീതയെ വിവാഹം കഴിച്ചു. തുടർന്ന് വിവാഹിതരായ മൂന്നു സഹോദരന്മാരോടുമൊത്ത്, സ്വരാജ്യത്തിലേക്ക് മടങ്ങി. വഴിയിൽ പരശുരാമ തേജസ്സേറ്റു വാങ്ങി, ഭരതനും ശത്രുഘ്നനും മാതുലഗൃഹത്തിലായിരിക്കേ പിതാവായ ദശരഥൻ നടത്താനുദ്ദേശിച്ച അങ്ങയുടെ (രാമന്റെ) പട്ടാഭിഷേകം കൈകേയി മുടക്കി. പിതൃനിർദ്ദേശമനുസരിച്ച് വനത്തിലേക്ക് പത്നിയോടും ലക്ഷ്മണനോടുമൊത്ത് യാത്ര തിരിച്ചു. ഗുഹന്റെ ആതിഥ്യം സ്വീകരിച്ച്, ഗംഗാനദികടന്ന്, ഭരദ്വാജാശ്രമത്തിൽ വസിച്ച്, ചിത്രകൂടത്തിൽ ആശ്രമം സ്ഥാപിച്ച് അക്കൂട്ടത്തിൽ പിതാവിന്റെ ദേഹവിയോഗം അറിഞ്ഞ് പിതാവിന്റെ അന്ത്യക്രിയകളെല്ലാം ചെയ്ത്, ഭരതനെ രാജ്യഭാരവും തന്റെ പാദുകവും ഏൽപിച്ച്, അത്രി മഹർഷിയെ സന്ദർശിച്ച്, വനയാത്ര നടത്തവേ വിരാധനെന്ന അസുരനെ നിഗ്രഹിച്ച് ശരഭന്ഗനു മോക്ഷവും നൽകി, അഗസ്ത്യനെ വണങ്ങി വൈഷ്ണവ ചാപം ഏറ്റുവാങ്ങി പിതൃസുഹൃത്തായ ജഡായുവിനെ കണ്ട് സീതയോടൊപ്പം, ഗോദാവരീ തീരത്ത് പഞ്ചവടിയിൽ വാണു. ശൂർപണഖക്ക് ലക്ഷ്മണനിലൂടെ ശിക്ഷ നൽകി, അവളുടെ സംരക്ഷണത്തിനു വന്ന രാക്ഷസന്മാരെ നിഗ്രഹിച്ചു. വനയാത്ര നട

Scanned with CamScanner

ത്തവേ മാരീചനിലൂടെ രാവണൻ ഒരുക്കിയ കെണിയിലകപ്പെട്ട സീതയെ അപഹരിച്ച രാവണനെ നിഗ്രഹിക്കുവാൻ കാരണം ലഭിച്ചതിൽ അങ്ങ് ആശ്വാസം കണ്ടെത്തി. സീതാന്വേഷണത്തിനു സഹായിച്ച ജടായുവിന്റെ അന്ത്യകർമ്മം നടത്തി. അങ്ങയുടെ പ്രിയഭക്തനായിത്തീർന്ന ഹനുമാനുമായി സുഹൃത്ത്ബന്ധം സ്ഥാപിച്ച ഗുരുവായൂരപ്പാ അടിയനെ രക്ഷിക്കേണമേ.

മുപ്പത്തിയഞ്ചാം ദശകം : (രാമായണം സുഗ്രീവസഖ്യം) ഹനുമാനിലൂടെ സുഗ്രീവനുമായി സഖ്യമുണ്ടാക്കി. ബാലിയെ നിഗ്രഹം ചെയ്ത്, സുഗ്രീവനെ കിഷ്കിന്ദയുടെ രാജാവായി വാഴ്ത്തി, ലക്ഷ്മണന്റെ ശാസനയിലൂടെ വാനരസേന സീതാന്വേഷണം നടത്തി. സമ്പാദി പറന്നു ചെന്നു കണ്ടതായ കാഴ്ച പ്രകാരം ഹനുമാൻ ലങ്കാപുരിയിലെത്തി സീതയെ കണ്ട് ലങ്കാപുരി ചുട്ടുചാമ്പലാക്കി. രാവണനുമായി യുദ്ധം ചെയ്യാനുറച്ച് അങ്ങ് രാവണസഹോദരൻ വിഭീഷണന് അഭയം കൊടുത്തു. സമുദ്രം വഴിതരില്ലെന്നറിഞ്ഞ് ആഗ്നേയാസ്ത്ര തേജസ്സുകൊണ്ട് സമുദ്രത്തെ കീഴടക്കാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ അതു കണ്ടു ഭയന്ന സമുദ്രദേവന്റെ അഭ്യർത്ഥന പ്രകാരം സേതു ബന്ധനം നടത്തി. ലങ്കയിലെത്തി യുദ്ധം ചെയ്തവേളയിൽ രാവണപുത്രൻ ഇന്ദ്രജിത്തിന്റെ മായാസ്ത്രപ്രയോഗത്തിൽ ബന്ധിതനായി. ഗരുഡന്റെ ചിറകടിയിലുണ്ടായ കാറ്റുകൊണ്ട് ബോധം തിരിച്ചുകിട്ടി. ബോധം കെട്ടുപോയ ലക്ഷ്മണനെ ഹനുമാൻ കൊണ്ടു വന്ന പർവതഭാഗത്തിലെ മൃതസഞ്ജീവിനി കൊടുത്ത് രക്ഷിച്ചു. ആ ലക്ഷ്മണനാൽ ഇന്ദ്രജിത്ത് വധിക്കപ്പെട്ടു. വാനരസൈന്യത്തെ തുരുതുരെ നശിപ്പിച്ച കുംഭകർണ്ണനെ വധിച്ച്, ബ്രഹ്മാസ്ത്രത്തിൽ രാവണനെ അങ്ങു നിഗ്രഹിച്ചു. രാമസൈന്യത്തെ പുനരുജ്ജീവിപ്പിച്ച്, സീതാ ലക്ഷ്മണ വിഭീഷണ വാനരസമൂഹത്തോടൊപ്പം പുഷ്പകവിമാനത്തിൽ അങ്ങ് അയോദ്ധ്യാപുരിയിലെത്തി. പട്ടാഭിഷിക്തനായി കാലം കുറെ കഴിഞ്ഞു. ലോകാപവാദം ഭയന്ന് ഗർഭിണിയായ സീതയെ അങ്ങ് വാത്മീകിയുടെ ആശ്രമത്തിലാക്കി ലവകുശന്മാർക്ക് അവർ ജന്മം നൽകി. അവരെക്കൊണ്ട് വാത്മീകിയെഴുതിയ രാമായണം അങ്ങയുടെ മുന്നിൽ ചൊല്ലിച്ചു. സീതാദേവി ഭൂമിയിലേക്കു തിരിച്ചുപോയി കാലദേവ നിർദ്ദേശത്താൽ സ്വർഗാരോഹണത്തിന് കാലമായെന്നറിഞ്ഞ് ലക്ഷ്മണനെ ഉപേക്ഷിച്ച്, അങ്ങ് സരയുവിൽ ദേഹത്യാഗം ചെയ്ത്, ലോകത്തെ പഠിപ്പിച്ചു; ആഗ്രഹം, അധികാരം, ധർമ്മം, വിരഹം, ദുഃഖം, ത്യാഗം.... എന്നി പ്രകാരമുള്ള ജീവിതാനുഭവങ്ങളിലൂടെ കടന്നുപോകുമ്പോൾ മനുഷ്യരനുഭവിക്കുന്നതെല്ലാം ഈശ്വരനായാലും അനുഭവിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന് അങ്ങിനെയുള്ള അങ്ങ് എന്റെ ഈ രോഗങ്ങളെല്ലാം അകറ്റിത്തരേണമേ ഗുരുവായൂരപ്പാ.

Scanned with CamScanner

മുപ്പത്തിയാറാം ദശകം : (ദത്താത്രേയ-പരശുരാമ ജനനം) അത്രി-അനസൂയ ദമ്പതിമാർക്ക് ദത്താത്രേയൻ ജനിച്ചു. കാർത്തവീര്യ ദർശനവും ലഭിച്ചു. ബ്രഹ്മജ്ഞാനികളെ നിഗ്രഹിക്കുന്നവരെ നശിപ്പിക്കാനായി ജമദഗ്നിരേണുകയിൽ അങ്ങ് പരശുരാമനായി അവതരിച്ചു. വേദം പഠിച്ച് അങ്ങ്, സ്വന്തം അമ്മ, ചിത്രരഥൻ എന്ന ഗന്ധർവനിൽ ആസക്തയായതറിഞ്ഞ് അച്ഛന്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം അമ്മയെ വധിച്ച് അച്ഛനിൽ നിന്നു തന്നെ ലഭിച്ച് വരം കൊണ്ട് അമ്മയെ പുനർജ്ജീവിപ്പിച്ചു. മാതാപിതാക്കളിൽ നിന്ന് വരം സ്വീകരിച്ച്, ഭൃഗുമഹർഷിയുടെ കൽപനയനുസരിച്ച് ഹിമാലയത്തിൽ പരമേശ്വരനെ തപസ്സുചെയ്ത് പരശുനേടി അസുരനിഗ്രഹം നടത്തി. ബ്രഹ്മാസ്ത്രവും സമ്പാദിച്ച്, നായാട്ടിനായി കാട്ടിലെത്തിയ കാർത്തവീര്യാർജ്ജുനനെ ജമദഗ്നി മഹർഷി കാമധേനുവിന്റെ സഹായത്താൽ സൽക്കരിച്ചു എങ്കിലും ദുഷ്ടോപദേശം സ്വീകരിച്ച് കാർത്തവീര്യാർജ്ജുനൻ കാമധേനുവിന്റെ പശുക്കുട്ടിയെ അപഹരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇക്കാരണത്താൽ നടന്ന ഘോരയുദ്ധത്തിൽ കാർത്തവീര്യാർജ്ജുന സൈന്യം പൂർണമായും പരാജയപ്പെട്ടു. കാർത്തവീര്യാർജ്ജുനനെ അങ്ങു നിഗ്രഹിച്ചു. കാർത്തവീര്യന്റെ പുത്രന്മാർ ജമദഗ്നിയെ തിരിച്ചും വധിച്ചു. ഇതിന് അങ്ങ് (പരശുരാമൻ) ക്ഷത്രിയവംശത്തെ മുഴുവൻ മുടിച്ചു. ജമദഗ്നിയെ അങ്ങ് ജീവിപ്പിച്ചു. ഭൂമി, ബ്രഹ്മജ്ഞാനികൾക്ക് ദാനം ചെയ്തു. പിന്നീട് ആയുധങ്ങളെല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ച് പർവതശിഖരത്തിൽ തപസ്സു ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന വേളയിൽ ഗോകർണം വരെയുള്ള ഭൂമി സമുദ്രത്തിലാണ്ടപ്പോൾ, മഹർഷിമാരുടെ അപേക്ഷയനുസരിച്ച് സമുദ്രത്തെ നീക്കാനായി ആഗ്നേയാസ്ത്രമെടുത്തപ്പോൾ ഭയന്നു വിറച്ച സമുദ്രത്തെ മഴുവെറിഞ്ഞകറ്റി കേരളം സൃഷ്ടിച്ചു. ഗുരുവായൂരപ്പാ അടിയനെയങ്ങ് സംരക്ഷിക്കേണമേ.

മുപ്പത്തിയേഴാം ദശകം : (ശ്രീകൃഷ്ണജനന കാരണം) ആസുരീക ശക്തികളുടെ പ്രവൃത്തി നിമിത്തമുണ്ടാകുന്ന ഭൂമിദേവിയുടെ ദുഃഖം ദേവന്മാരെയും മഹാവിഷ്ണുവിനേയും അറിയിച്ചു. ഈ അഭ്യർത്ഥന കേട്ട് മഹാവിഷ്ണു യദുവംശത്തിൽ സ്വയം അവതരിക്കുമെന്ന് അറിയിച്ചു. ശൂരസേന പുത്രൻ വസുദേവർ കംസസഹോദരി ദേവകിയെ വിവാഹം കഴിച്ചു. കംസൻ അവരേയും കൊണ്ട് രഥത്തിൽ പോകവേ, ദേവകിയുടെ എട്ടാമത്തെ പുത്രൻ കംസാ നിന്നെ നിഗ്രഹിക്കുമെന്ന് അശരീരി കേട്ടു. ദേവകിക്കുണ്ടാകുന്ന കുട്ടികളെ കംസനു സമർപ്പിച്ചു കൊള്ളാമെന്ന വസുദേവ വാക്യം കേട്ട് ദേവകിയെ കംസൻ വധിക്കാതെ വിട്ടു. മായാവിയായ മഹാവിഷ്ണു യദുവംശത്തിൽ ജനിച്ച് നിന്നെ നിഗ്രഹിക്കാതിരിക്കില്ലെന്ന നാരദവചനം കേട്ട് കംസൻ അവിടെ ജനിക്കുന്ന ശിശുക്കളെയെല്ലാം നിഗ്രഹിച്ചു. ദേവകിയുടെ എട്ടാമത്തെ പുത്രനായി ആവിർഭവിച്ച ഗുരുവായൂരപ്പാ അടിയന്റെ രോഗങ്ങളെല്ലാം മാറ്റേണമേ.

Scanned with CamScanner

മുപ്പത്തിയെട്ടാം ദശകം : (ശ്രീകൃഷ്ണ ജനനം) അങ്ങ് അങ്ങിനെ അന്തരീക്ഷം വർഷജലത്താൽ തണുത്തിരിക്കെ ജന്മം കൊണ്ടു. ശംഖ ചക്രഗദാദികളുടെ പ്രകാശം പകർന്നുകൊണ്ട് കാർമേഘനിറമുള്ള അവിടുന്ന് ലോകത്തിന്റെ പ്രകാശമായി, കംസനെ നിഗ്രഹിക്കുന്നതിനായി ജനിച്ചു. അങ്ങ് തിന്മകളെയെല്ലാം നശിപ്പിച്ചു. വസുദേവൻ അങ്ങയെ സ്തുതിച്ചു. എല്ലാ ദുഃഖങ്ങളുമകറ്റാൻ കഴിവുള്ള ഗുരുവായൂരപ്പാ എന്റെ ദുഃഖങ്ങളുമകറ്റേണമേ. സ്വന്തം മാതാപിതാക്കളെ പൂർവജന്മ സ്മൃതി നൽകി കാര്യങ്ങൾ സ്മൃതിമണ്ഡപത്തിലൂടെ അറിയിച്ച്, മനുഷ്യരൂപം സ്വീകരിച്ച്, നന്ദഗോപന്റെ പുത്രിയുമായി പരസ്പരം മാറ്റുകയും, ആ വേളയിൽ അമ്പാടിയിൽ ജനിച്ച യോഗമായാ ദേവി ജനങ്ങളെയും ദ്വാരപാലകരേയുമെല്ലാം ഗാഢനിദ്രയിലാഴ്ത്തി അങ്ങയേയും കൊണ്ട് വസുദേവർക്ക് യാത്രയാകാനായി എല്ലാ ബന്ധനങ്ങളും തനിയെ വിട്ടകന്നു. വാതിലുകൾ തന്നത്താൻ തുറന്നു, അനന്തൻ പത്തിവിടർത്തി അങ്ങക്ക് കുട ചൂടി. അനന്തൻ കാണിച്ചവഴിയിലൂടെ വസുദേവർ കാളിന്ദീനദിയിലൂടെ നടന്നു. ഭഗവാനേ അവിടുന്ന് അടിയന്റെ വേദനാജനകമായ രോഗമകറ്റേണമേ.

മുപ്പത്തിഒൻപതാം ദശകം : (കൃഷ്ണ ജനനാഘോഷം) വസുദേവർ കാളിന്ദിയിലൂടെ അങ്ങയേയും കൊണ്ടു മറുകരയിലെത്തുമ്പോൾ നിറഞ്ഞു കവിഞ്ഞിരുന്ന നദിയിലെ വെള്ളം കാലടി വരെ താണു. അങ്ങയെ യശോദയുടെ അടുക്കൽ വെച്ച് മായാകന്യകയേയും കൊണ്ട് വസുദേവർ മഥുര രാജധാനിയിലെത്തി. ദേവകിയുടെ കയ്യിൽ നിന്ന് ആ പെൺകുഞ്ഞിനെ പിടിച്ചെടുത്ത് കംസൻ, പാറക്കല്ലിലടിക്കാനാരംഭിച്ചു. ശോഭയാർന്ന ആ കുഞ്ഞ് കംസന്റെ കയ്യിൽ നിന്ന് വഴുതി ഉയർന്ന് പൊങ്ങി. സ്വരൂപത്തിൽ ശോഭിച്ചു കൊണ്ടുപറഞ്ഞു കംസാ നിന്റെ അന്തകൻ എവിടെയോ ജനിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്ന്. ഈ വാക്കുകൾ കേട്ട് ഭയന്ന കംസൻ പ്രലംബൻ, ബകൻ, പൂതന എന്നിവരിലൂടെ എല്ലാ കുട്ടികളേയും നിർദയമായി കൊന്നൊടുക്കുവാൻ തുടങ്ങി. യശോദയുടെ അടുത്തു കിടന്ന അങ്ങ് ചെറുതായൊന്നു കാലനക്കിക്കരഞ്ഞപ്പോൾ ശിശു ജനിച്ച സന്തോഷാധിക്യത്താൽ ഗോകുലമൊക്കെയുമാനന്ദിച്ചു യശോദ അപ്രകാരം ഏറ്റവും പുണ്യവതിയായിത്തീർന്നു. നന്ദഗോപരും ആനന്ദിച്ച് അനവധി ചടങ്ങുകളനുഷ്ഠിച്ചു. ഹേ ഭഗവാനേ അങ്ങെന്റെ രോഗം ശമിപ്പിക്കേണമേ!

നാൽപതാം ദശകം : (പൂതനക്ക് കൃഷ്ണൻ മോക്ഷം നൽകുന്നു) നന്ദഗോപർക്ക് ഉണ്ണി ഉണ്ടായതിൽ വസുദേവരും സന്തോഷമറിയിച്ചു. കൂടാതെ നന്ദഗോപർക്ക് കംസനിൽനിന്ന് അപായമൊന്നുമുണ്ടാകാതി

Scanned with CamScanner

രിക്കാൻ വേണ്ടതു ചെയ്യുവാനും നന്ദഗോപരെ അറിയിച്ചു. അമ്പാടിയിൽ അങ്ങയുടെ സമീപത്തെത്തി അങ്ങേക്ക് പാലു തന്ന പൂതനയുടെ വിഷം കലർന്ന മുലപ്പാൽ പ്രാണത്തോടുകൂടി സ്വയം കുടിച്ച്, പൂതനക്ക് മോക്ഷം നൽകി. അവളുടെ മാറിൽകിടന്ന് കളിക്കുന്ന അങ്ങയെയാണ് ഗോപികകൾ കണ്ടുനിന്നത്. പൂതനക്ക് മോക്ഷം നൽകിയ ശ്രീഗുരുവായൂരപ്പാ അവിടുന്നെന്റെ രോഗങ്ങളകറ്റി അങ്ങയുടെ സേവകനാക്കിത്തീർക്കേണമേ.

നാൽപത്തിയൊന്നാം ദശകം : (പൂതനാശരീര ദഹനം) നന്ദഗോപർ, ഭീമാകാരിയായ പൂതനയുടെ ജഡം കണ്ട് അന്തം വിട്ടുപോയി. അങ്ങയാൽ പരിശുദ്ധമാക്കപ്പെട്ട പൂതനയുടെ ശരീരം ദഹിക്കുമ്പോൾ സുഗന്ധമാണുണ്ടായത്. പൂതന അങ്ങയെ കൊല്ലാത്തതിൽ ഗോപന്മാരുമെല്ലാം ആഹ്ളാദിച്ചു. അമ്പാടിയിൽ സന്തോഷം നിറഞ്ഞു. അങ്ങയുടെ പിഞ്ചുകോമള ശരീരവും ശബ്ദവും ഗോപസ്ത്രീകളെ ആനന്ദഭരിതമാക്കി. അമ്പാടിയിലെ ഓരോരുത്തനും ആനന്ദത്തിൽ പങ്കെടുത്തു. അവിടുന്നടിയന്റെ രോഗം മാറ്റേണമേ ഗുരുവായൂരപ്പാ.

നാൽപത്തിരണ്ടാം ദശകം : (ശകടാസുരവധം) ശിശുവായിരുന്ന അങ്ങയെ ശകടത്തിന്റെ രൂപത്തിൽ (അങ്ങയുടെ ജന്മദിനത്തിൽ) കംസനിർദ്ദേശപ്രകാരം, വധിക്കാൻ വന്ന ശകടാസുരനെ അങ്ങയുടെ മൃദുവായ കാലു കൊണ്ട് തന്നെ തകർത്ത്, വധിച്ചത് അമ്പാടിയിലുള്ളവരെ ഭയപ്പെടുത്തുകയും അതുപോലെ സന്തോഷിപ്പിക്കുകയും സംശയിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. പൂതനയെ നിഗ്രഹിച്ച അങ്ങയെ കണ്ടവർക്കാർക്കും സംശം തോന്നിയതേയില്ല. അങ്ങയുടെ ജന്മദിനത്തിന് വന്ന വേദപണ്ഡിതർ അങ്ങയെ അനുഗ്രഹിച്ചാഹ്ലാദിച്ച് യാത്ര പുറപ്പെട്ടു. അങ്ങെന്റെ രോഗത്തേയും ദുഃഖത്തേയുമകറ്റേണമേ.

നാൽപത്തിമൂനാം ദശകം : (തൃണാവർത്താസുര വധം) ചുഴലിക്കാറ്റിന്റെ രൂപത്തിൽ വന്ന തൃണാവർത്തൻ എന്ന അസുരനെ തോൽപിച്ചു നിഗ്രഹിക്കാൻ അങ്ങയുടെ ശരീരത്തിന് അസാധാരണ ഭാരം വന്നു. ആ ഭാരത്തോടു കൂടി, ചുഴലിക്കാറ്റായി വന്ന തൃണാവർത്താസുരൻ, അങ്ങയെ വിട്ടുവെങ്കിലും അങ്ങ് അസുരനെ വധിച്ചു. അസുരന്റെ മാറത്ത് ഒരപകടവും പറ്റാതെ കളിച്ചു ചിരിക്കുന്ന അങ്ങയുടെ രൂപം കണ്ട് അമ്പാടിയിലെല്ലാവരും ആനന്ദിച്ചു. മഹാവിഷ്ണു തന്നെ നമ്മുടെ ഉണ്ണിയെ രക്ഷിക്കട്ടെയെന്നവർ പ്രാർത്ഥിച്ചു. ഇപ്രകാരം വായുരൂപിയായ തൃണാവർത്താസുരനെ നിഗ്രഹിച്ച ഗുരുവായൂരപ്പാ വാതരോഗം കൊണ്ടുണ്ടായ എന്റെ വേദനകളും ദുഃഖങ്ങളും അകറ്റേണമേ എന്ന് അടിയൻ വീണ്ടും വീണ്ടും അപേക്ഷിക്കുന്നു.

Scanned with CamScanner

നാൽപത്തിനാലാം ദശകം : (ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ നാമകരണ ചടങ്ങ്) കംസനെ ഭയന്ന്, അങ്ങയുടെ നാമകരണം ആരുമറിയാതെ ഗർഗ്ഗനെ കൊണ്ടു നടത്തിക്കാൻ നന്ദഗോപർ തീരുമാനിച്ചു. ഗർഗമുനി സ്വർഗ സംതൃപ്തിയോടെ അങ്ങയുടേയും ജ്യേഷ്ഠന്റെയും നാമകരണം അതീവ രഹസ്യമായി നിർവഹിച്ചു. കൃഷ് എന്ന ധാതുവും ണ എന്ന അക്ഷരവും ചേർത്ത് പാപം ഇല്ലാതാക്കുന്ന അങ്ങേക്ക് കൃഷ്ണനെന്നു പേർ നൽകി. കൂടാതെ വാസുദേവൻ എന്നിങ്ങനെയുള്ള നാമവും, ജ്യേഷ്ഠന് രാമൻ എന്ന പേരും നൽകി. അങ്ങയെ സ്നേഹിച്ചു പൂജി ക്കുന്നവന് ദുഃഖങ്ങളുണ്ടാകില്ലെന്നും ദ്രോഹിക്കുന്നവന് നാശമുണ്ടാ കുമെന്നും ഗർഗ്ഗൻ പറഞ്ഞു. അങ്ങ് അസുരനിഗ്രഹം ചെയ്യുമെന്നും, കീർത്തിമാനാകുമെന്നും, ആശ്രയിക്കുന്നവരുടെ പ്രശ്നങ്ങളെല്ലാം അങ്ങ് തീർക്കുമെന്നും പറഞ്ഞു. അങ്ങു കാരുണ്യത്തിന്റെ നിറകുടമായിരി ക്കുമെന്നും നന്ദഗോപനെയും കുടുംബാംഗങ്ങളേയും അറിയിച്ചിട്ടാണ് ഗർഗ്ഗൻ സ്വയം അനുഗ്രഹീതനായി യാത്രയായത്.

നാൽപത്തിയഞ്ചാം ദശകം : (ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ ബാലലീല) ശ്രീകൃ ഷ്ണന്റെ ഓട്ടവും, ചാട്ടവും, കളിയും, ചിരിയും, ഭക്ഷണം കഴിക്കലും, പാലുകുടിക്കലും, ബലരാമനും, ഗോപബാലന്മാരും, സ്ത്രീകളും ചേർന്ന് ബാല്യകാല കളികളും പാലും വെണ്ണയും കട്ടു തിന്നും, യാചിക്കുന്നതി നുപകരം ഗോപന്മാരുടെ വീട്ടിൽ നിന്നും വെണ്ണയെടുത്തു നിന്നും എല്ലാ വരേയും സന്തോഷിപ്പിച്ച ഗുരുവായൂരപ്പാ എന്റെ രോഗശമനമുണ്ടാ ക്കേണമേ.

നാൽപത്തിയാറാം ദശകം : (ശ്രീകൃഷ്ണൻ യശോദക്ക് വിശ്വരൂപ ദർശനം നൽകും) മണ്ണുവാരിത്തിന്ന് കളിച്ചു തിമർത്തു നടന്ന അങ്ങ യോട് യശോദ വായ് തുറക്കാൻ ആജ്ഞാപിച്ചപ്പോൾ, സകലമാന ലോക ത്തേയും ചരാചരങ്ങളേയും വായ്ക്കുള്ളിൽ അങ്ങ് യശോദക്ക് കാണി ച്ചുകൊടുത്തു. വൈകുണ്ഠവാസനായും അനന്തശയനമായും, തന്റെ മുമ്പിൽ പുത്രഭാവത്തിൽ നിൽക്കുന്നവനായും അങ്ങ് യശോദക്ക് ദർശ നമരുളി. എങ്ങിനെയാണോ കൊഞ്ചിക്കൊണ്ട് അങ്ങ് യശോദയുടെ അടുത്തെത്തി, അമ്മയ്ക്ക് ആഹ്ളാദം പകർന്നത്, അതുപോലെ ഗുരു വായൂരപ്പാ അടിയനെ രക്ഷിച്ചാലും.

നാൽപത്തിയേഴാം ദശകം : (ഉരലിലെ ബന്ധനം) തൈരുകടഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കേ പാലു കുടിക്കാൻ അമ്മയുടെ മടിയിൽ കിടന്ന അങ്ങ്, അമ്മയെഴുന്നേറ്റു പോയ ദേഷ്യാഭിനയത്തിൽ തൈരുകുടം ഉടച്ച് ഓടി പ്പോയ അങ്ങയെ പിടിച്ചുകെട്ടാനൊരുമ്പെട്ട് ഓടിത്തളർന്ന യശോദയുടെ

Scanned with CamScanner

മുന്നിൽ കരുണാമയനായി തന്നെ ഉരലിൽ കെട്ടാനായി നിന്നുകൊടുത്ത അങ്ങെന്റെ രോഗം ശമിപ്പിക്കേണമേ.

നാൽപത്തിയെട്ടാം ദശകം : (നളകൂബരനും മണിഗ്രീവനും മോക്ഷം) വൈശ്രവണപുത്രന്മാരായ നളകൂബരും മണിഗ്രീവനും സ്ഥലകാലബോധം മറന്ന് നഗ്നരായി സ്ത്രീകളുമായ രമിച്ചിരുന്നപ്പോൾ അവിടെയെത്തിയ നാരദമുനി അവരെ മരുതുമരങ്ങളായി പോകട്ടെയെന്നു ശപിക്കുകയും അഹങ്കാരവും വിവേകശൂന്യതയും നിറഞ്ഞ മരങ്ങളായിത്തീർന്ന അവർക്ക് അങ്ങയുടെ സ്പർശനം കൊണ്ട് ബുദ്ധിയും വിവേകവും സിദ്ധിക്കുമെന്ന ശാപമോക്ഷം ലഭിക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങിനെ ഉരലിൽ കെട്ടിയ ദാമോദരനായി അങ്ങ്, രണ്ടു മരുതുമരങ്ങൾക്കിടയിലൂടെ ഉരലുമായി കടന്നപ്പോൾ കടപുഴകിവീണതിൽ നിന്ന് മഹാതേജസ്വികളായ നളകൂബരും മണിഗ്രീവനും പുനർജനിച്ച് അങ്ങയെ വന്ദിച്ചു. അങ്ങയുടെ മാതാപിതാക്കൾ അങ്ങയെ ആനന്ദത്തോടെ ഗൃഹത്തിലേക്കാനയിച്ചു. അങ്ങിനെ യക്ഷന്മാർക്കു ശാപമോക്ഷം കൊടുത്ത ഗുരുവായൂരപ്പാ അടിമന്റെ രോഗം അകറ്റേണമേ.

നാൽപത്തിയൊമ്പതാം ദശകം : (വൃന്ദാവന വിവരണം) ഉരലുമായി കൃഷ്ണൻ മരങ്ങൾക്കിടയിലൂടെ പോയപ്പോൾ മരം കടപുഴകിവീഴുന്നത് ദുർനിമിത്തമാണെന്നു ധരിച്ച് മറ്റൊരു സ്ഥലത്തേക്ക് താമസം മാറ്റാൻ ആഗ്രഹിച്ച വേളയിൽ ഉപനന്ദൻ എന്ന ഗോപശ്രേഷ്ഠൻ വൃന്ദാവനത്തിൽ താമസമാക്കുന്നതാണുത്തമം എന്നു നിർദ്ദേശിച്ചു. എല്ലാവരും അതു സ്വീകരിച്ച് കാനനഭംഗിയാസ്വദിച്ച്, കാളിന്ദിയുടെ സാമീപ്യചൈതന്യം കൊണ്ടും, മനോഹരമായ വൃന്ദാവനത്തിലെത്തി. എല്ലാ സൗന്ദര്യത്തോടും കൂടി പ്രശോഭിക്കുന്ന വൃന്ദാവനവർണനയും കൃഷ്ണ-ബലരാമന്മാരുടെ കളിയും വിവരിച്ച് മേൽപത്തൂർ തന്റെ രോഗം മാറ്റേണമേ എന്നു ഗുരുവായൂരപ്പനോടു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

അൻപതാം ദശകം : (വത്സ-ബക അസുരവധം) വൃന്ദാവനത്തിൽ സർവതും മറന്ന് പ്രകൃതിയെപോലും കോരിത്തരിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അങ്ങ് ഗോപബാലന്മാരോടൊത്ത് കളിച്ചു ചിരിച്ചു നടന്നു. പശുക്കുട്ടികളുമായി കളിച്ചു നടന്നപ്പോൾ പശുക്കുട്ടിയുടെ വേഷത്തിൽ വന്ന വത്സാസുരനെ തിരിച്ചറിഞ്ഞ് അവനെ ചുഴറ്റിയെറിഞ്ഞു കൊന്ന്, പശുക്കളെ രക്ഷിച്ചു. അതിലാനന്ദിച്ച് പ്രകൃതിയിൽ ലയിച്ച് കളിയുടെ ക്ഷീണത്തിൽ വെള്ളം കുടിക്കാൻ ഗോപബാലന്മാർ കാളിന്ദിയിൽ പോയപ്പോൾ ഭീമാകാരനായ ഒരു കൊക്ക് (ബകൻ) അങ്ങയെ വിഴുങ്ങികൊല്ലാൻ ശ്രമിച്ചു. ആ

Scanned with CamScanner

ബകന്റെ കൊക്കുകൾ പിളർന്ന് അങ്ങ് ബകാസുരനെ വധിച്ചു. ഗുരുവായൂപ്പാ നീയെന്റെ രോഗദുഃഖങ്ങളകറ്റേണമേ.

അമ്പത്തിയൊന്നാം ദശകം : (അഘാസുരമോക്ഷം) വനത്തിൽ കളിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന വേളയിൽ അഘാസുരൻ സർപവേഷം ധരിച്ച് അങ്ങയുടെ വഴി തടഞ്ഞു. ഗോപബാലന്മാരും, പശുക്കുട്ടികളും ഈ പെരുമ്പാമ്പിന്റെ വായിലകപ്പെട്ടപ്പോൾ അങ്ങും വായ്ക്കുള്ളിൽ പ്രവേശിച്ച് ഭീമാകാരം പൂണ്ട് അഘാസുരനെ നിഗ്രഹിച്ച് അവന്റെ ആത്മാവിനെ തന്നിലേക്കെടുത്തു. അതിനുശേഷം ഗോപബാലന്മാരുമായി അങ്ങ് ഏറിയ സന്തോഷത്തോടെ വനഭോജനമായി ഭക്ഷണം കഴിച്ചാസ്വദിച്ചു. ആനന്ദചിത്തനായ ഗുരുവായൂരപ്പാ അവിടുന്ന് എന്നെ രക്ഷിക്കേണമേ.

അമ്പത്തിരണ്ടാം ദശകം : (ബ്രഹ്മാവിന്റെ അഹങ്കാര ശമനം) അങ്ങ് കാട്ടിൽ കളിച്ചുരസിച്ചു നടക്കുന്ന വേളയിൽ ബ്രഹ്മാവ് മായയാൽ പശുക്കുട്ടികളേയും ഗോപബാലന്മാരേയുമെല്ലാം മറച്ചു. അങ്ങു തന്നെ അവരായി രൂപം പ്രാപിച്ചു എന്നു മാത്രമല്ല പലതായി രൂപം പ്രാപിച്ച അങ്ങയെ അവർ ഗൃഹങ്ങളിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. അങ്ങിനെ എല്ലാവരും അങ്ങു തന്നെയാണെന്ന് പ്രദർശിപ്പിച്ച് ബ്രഹ്മാവിനെ പാഠം പഠിപ്പിച്ചു അങ്ങ് എന്നേയും രക്ഷിക്കേണമേ.

അമ്പത്തിമൂന്നാം ദശകം : (ധേനുകാസുരവധം) ബാല്യകാലം കഴിഞ്ഞ അങ്ങ് ബലരാമനോടൊപ്പം ശ്രീദാമാവിന്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം ധേനുക വനത്തിലേക്കു പോയി. ബലരാമൻ കരിമ്പനകൾ ബലമായി കുലുക്കിയപ്പോൾ പനങ്കായ്കളും പനമരത്തിലധിവസിച്ചിരുന്ന ധേനുകാസുരനും താഴേക്ക് ചാടി വീണു. ബലരാമനെക്കൊണ്ട് ആ അസുരനെ വധിച്ചു. അയാളുടെ അസുരന്മാരായ ബന്ധുക്കളേയും അങ്ങു വധിച്ചു. ഗോപബാലന്മാർ അങ്ങയോടൊത്ത് പനമ്പഴങ്ങൾ ഭക്ഷിച്ചു ബാക്കി ഫലങ്ങൾ ബാലന്മാർ ഗൃഹത്തിലേക്കു സംതൃപ്തിയോടെ കൊണ്ടുപോയി. ബന്ധുക്കൾക്ക് സന്തോഷത്തോടെ പങ്കുവെച്ചു, ഗുരുവായൂരപ്പാ അവരെ സന്തോഷിപ്പിച്ച അങ്ങ് എന്റെ രോഗം മാറ്റിതരേണമേ.

അമ്പത്തിനാലാം ദശകം : (ഗരുഡനു ലഭിച്ച ശാപം) അങ്ങയുടെ വാഹനമായ ഗരുഡൻ കാളിന്ദിയിലെ മത്സ്യത്തെ ഭക്ഷിക്കുന്നതു കണ്ട സൗരഭി എന്ന മഹർഷി ഈ ജീവികളെ തിന്നാൽ നീയും മരിക്കുമെന്ന് ഗരുഡനെ ശപിച്ചു. ഗരുഡനു നീക്കിവെച്ച ഭക്ഷണം കാളിയൻ അഹങ്കാരം മൂലം ഭക്ഷിച്ചു. അതിൽ പ്രതിഷേധിച്ച ഗരുഡൻ ശക്തിയായി ചിറകിട്ടടിച്ചപ്പോൾ കാളിയന് പ്രവേശനം നിഷേധിക്കപ്പെട്ട കാളിന്ദിയിലഭയം തേടി. കാളിയന്റെ വിഷം മൂലം, സമീപമുള്ള വൃക്ഷങ്ങളും, പക്ഷി

Scanned with CamScanner

കളും, വേനൽചൂടു സഹിക്കാതെ കാളിന്ദി ജലം പാനം ചെയ്ത, പശുക്കളും മറ്റും മരിച്ചു വീണു. അവരെ പുനർജനിപ്പിക്കാനായി അങ്ങ് അമൃതധാരപോലെയുള്ള ജലസ്രോതസ്സുണ്ടാക്കി. എല്ലാവരും അങ്ങയെ സ്തുതിച്ചു. കാരുണ്യവാനായ ഗുരുവായൂരപ്പാ എന്റെ രോഗപീഡകള കറ്റേണമേ.

അമ്പത്തിയഞ്ചാം ദശകം (കാളിയമർദ്ദനം) : വിഷം വമിക്കുന്ന അഹങ്കാരിയായ കാളിന്ദിയിലെ കാളിയനെ മർദ്ദിച്ച് കാളിയന്റെ ശിരസ്സിൽ നൃത്തം ചെയ്തു. കാളിയന്റെ ശിരസ്സിൽ നൃത്തം ചെയ്തതു കണ്ടാനന്ദിച്ച ഗോപന്മാരെ പോലെ അടിയനേയും രോഗത്തിന്റെ വേദനയിൽ നിന്നകറ്റി രക്ഷിക്കേണമേ.

അമ്പത്തിയാറാം ദശകം : (കാളിയദർപ്പശമനം) അങ്ങ് കാളിയന്റെ ഫണങ്ങളിൽ ഏറെ നേരം നൃത്തം ചെയ്തു, കാളിയൻ ചോര ഛർദ്ദിച്ചു. കാളിയപത്നിമാർ അങ്ങയെ സ്തുതിച്ചു വണങ്ങി. അഹങ്കാരം ക്ഷയിച്ച കാളിയൻ താണുവണങ്ങി. കൂടാതെ അങ്ങയുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം ഗരുഡന്റെ ഉപദ്രവമുണ്ടാകാതിരിക്കാനുമായി രമണദ്വീപിലേക്കു പോയി. കാളിയനെ യാത്രയാക്കി നദീതീരത്തു തന്നെ അന്നു രാത്രി നിവസിച്ച ഗോപന്മാരും കൂട്ടരേയും കാട്ടുതീയിൽപ്പെടാതെ അങ്ങു സംരക്ഷിച്ചു. അവർ സന്തുഷ്ടരായതു പോലെ എന്റെ രോഗങ്ങളില്ലാതാക്കി രക്ഷിക്കേണമേ ജഗദീശ്വരാ.

അമ്പത്തിയേഴാം ദശകം : (പ്രലംബാസുരവധം) അങ്ങ് വനത്തിലൂടെ കളിച്ചു രസിച്ചു നടക്കവേ പ്രലംബൻ എന്ന അസുരൻ ഗോപവേഷം പൂണ്ട് അങ്ങയെ സമീപിച്ചു. അവന്റെ ചതിയറിഞ്ഞിട്ടും അറിയാത്ത ഭാവത്തിൽ, തന്റെകൂടെ കളിയിൽ പങ്കെടുത്തുകൊള്ളുവൻ അങ്ങ് നിർദ്ദേശിച്ചു. അപ്രകാരം ദ്വന്ദ്വയുദ്ധവും കളിച്ചു. ശ്രീദാമാവിന് ജയിക്കാനാവസരം നൽകി. അങ്ങവനെ തോളിലേറ്റി നടന്നു. ബലരാമൻ പ്രലംബനെ തോൽപിച്ച്, അവന്റെ കഥയും കഴിച്ചു എന്നറിഞ്ഞ് സോദരനെ അങ്ങ് അഭിനന്ദിച്ചു. അങ്ങ് വേഗം തന്നെ എന്റെ ക്ലേശങ്ങളില്ലാതാക്കേണമേ.

അമ്പത്തിയെട്ടാം ദശകം : (കാട്ടുതീയിൽ നിന്ന് ഗോകുലസംരക്ഷണം) കൊടുംവേനലിന്റെ ചൂടേൽക്കാത്ത ഐഷികവനത്തിൽ കളിച്ചിരിക്കേ ഗോപബാലന്മാരും, മേഞ്ഞു നടന്ന പശുക്കളും കാട്ടുതീയിലകപ്പെട്ടു അവിടെ നിന്നവരേയും പശുക്കളേയും അങ്ങ് നിമിഷനേരം കൊണ്ട് ഭാണ്ഡീരവനത്തിലെത്തിച്ചു. തുടർച്ചയായി താപമേൽക്കുന്ന വേനൽക്കാലം അങ്ങും പശുക്കളും ഗോപന്മാരും യമുനാതീരത്തു

Scanned with CamScanner

കഴിച്ചു കൂട്ടി; തുടർന്നു വന്ന ഋതുക്കളിലും അങ്ങും കൂട്ടരും ആനന്ദത്തോടെ സമീപവനങ്ങളിലും പർവതപ്രദേശങ്ങളിലും വിഹരിച്ചു.

അമ്പത്തിയൊമ്പതാം ദശകം : (വേണുഗാനം) അങ്ങയുടെ വളരുന്ന മനോഹരമായ രൂപം ഗോപികമാർക്കും മറ്റെല്ലാവർക്കും ആനന്ദകരമായി ഭവിച്ചുതുടങ്ങി. അങ്ങയുടെ ഓടക്കുഴൽ വിളി ഗോപസ്ത്രീകളെ ഹഠാദാകർഷിച്ചു തുടങ്ങി. കാട്ടിലൂടെ നടന്നു നീങ്ങുമ്പോഴും വിശ്രമിക്കുമ്പോഴും അങ്ങയുടെ വേണുഗാനം വൃക്ഷലതാദികളേയും പക്ഷിമൃഗാദികളേയും പോലും കോരിത്തരിപ്പിച്ചു. അത് ഗോപസ്ത്രീകൾക്ക് ഹരമായി. ഗോപസ്ത്രീകൾക്ക് അങ്ങയോടു തോന്നിയ സ്നേഹം ആത്മീയവും ഭൗതികവുമായി മാറിയിരുന്നു. അതൊന്നിച്ചു ലഭിച്ച അവർ സന്തുഷ്ടരായതു പോലെ അടിയനെ, ഗുരുവായൂരപ്പാ രക്ഷിക്കേണമേ.

(ഗോപികമാർ പലരും വിവാഹിതരായിരുന്നു. അവർ ശ്രീകൃഷ്ണനേക്കാൾ പ്രായത്തിൽ മൂതിർന്നവരുമായിരുന്നു. അവർക്ക് കൃഷ്ണനോടു തോന്നിയ ഭക്തിയെ മാധുര്യ ഭാവ ഭക്തിയെന്നു പറയുന്നു. ശരീരവും മനസ്സും ദ്രവ്യവും സമ്പത്തുമെല്ലാം സമർപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഭക്തിയാണത്. ഇത് വ്യക്തമായി അറിഞ്ഞുവേണം ഇനിയുള്ള ഭാഗം വിലയിരുത്തുന്നത്.)

അറുപതാം ദശകം : (ഗോപികാവസ്ത്രഹരണം) ഹേ ഭഗവൻ അങ്ങയെ ആശ്രയിച്ച് അങ്ങയെ ലഭിക്കാനായി കാർത്ത്യായനീപൂജ വ്രതശുദ്ധിയോടെ നടത്തിയ ഗോപസ്ത്രീകൾ നഗ്നരായി കാളിന്ദിയിൽ കുളിച്ചതിന് ശിക്ഷയെന്നപോലെ അവരുടെ വസ്ത്രങ്ങളപഹരിച്ച് കൊണ്ടുപോയി. അങ്ങ് അവരുടെ ലജ്ജയിൽ മുങ്ങിയ വേദനാജനകമായ അപേക്ഷ കേട്ട് അവരുടെ വസ്ത്രങ്ങൾ തിരികെ നൽകുകയും ചെയ്തു. കാളിന്ദീ തീരത്ത് നിലാവുള്ള വേളയിൽ അവർക്കനുസൃതമായ ഉപദേശങ്ങൾ നൽകി അവരുടെ മനസ്സിനെ നിർമ്മലമാക്കുകയും ചെയ്തു. അവരെ ആശ്വസിപ്പിച്ചതുപോലെ എന്റെ രോഗങ്ങളകറ്റി രോഗവേദന വേഗത്തിലകറ്റേണമേ ഗുരുവായൂരപ്പാ.

അമ്പത്തിയൊന്നാം ദശകം : (ഭക്തിയുടെ അളവുകോൽ) വനത്തിലൂടെ നടന്നു കളിക്കുന്നവേളയിൽ അടുത്തുള്ള വനത്തിൽ നടക്കുന്ന യാഗത്തിൽ മുഴുകിയിരിക്കുന്ന വേദപണ്ഡിതന്മാരോട് ഭക്ഷണം ആവശ്യപ്പെടാനായി അങ്ങ്, വിശന്നു വലയുന്ന, ഗോപന്മാരെ അയച്ചു. വേദപണ്ഡിതർ ആ അഭ്യർത്ഥന നിരസിച്ച് യാഗകർമ്മങ്ങൾ തുടർന്നു. മടങ്ങിയെത്തിയ ഗോപന്മാരെ അങ്ങ് വീണ്ടും തിരിച്ചയച്ച് വേദപണ്ഡിതപത്നിമാരോട്അന്നമപേക്ഷിക്കാൻ കൽപിച്ചു. പൂർണഭക്തിയോടെ ആ പത്നിമാർ ഗോപന്മാർക്ക് ഭക്ഷണം നൽകി. ഭർതൃ നിർദ്ദേശം പോലും

Scanned with CamScanner

ലംഘിച്ച് അവർ അങ്ങയെ ശരണം പ്രാപിക്കാനാഗ്രഹിച്ച് അങ്ങയെ ധ്യാനിച്ച് പൂജിച്ച് അവർ ആനന്ദിച്ചതുപോലെ ഹേ ഗുരുവായൂരപ്പാ അടിയനേയും കടാക്ഷിക്കേണമേ.

അറുപത്തിരണ്ടാം ദശകം : (ഗോവർധന പൂജ) കാലാകാലങ്ങളിൽ മഴപെയ്യിച്ച് ഭൂമിയെ ജലസമ്പുഷ്ടമാക്കുന്ന ഇന്ദ്രദേവന് ബലിയോടു കൂടിയ യാഗം നടത്താൻ ഗോപന്മാർ ഒരുമ്പെട്ടപ്പോൾ അങ്ങു പറഞ്ഞു. ഈ പർവതമാണ് മനുഷ്യനാവശ്യമായതെല്ലാം തരുന്നത്. നമ്മുടെ കർമ്മമാണ് പ്രകൃതിയിൽ പ്രതിഫലിക്കുന്നത്. ഇന്ദ്രന്റെ അനുഗ്രഹമല്ലതന്നെ. ജ്ഞാനികളാണ് ലോകത്തിനു നന്മ വരുത്തുന്നത്. അതുകൊണ്ട് യാഗവും യജ്ഞവും അവരെ പ്രീതിപ്പെടുത്താനാണ് വേണ്ടത് ഇന്ദ്രനു വേണ്ടിയല്ല ഇതൊക്കെ നടത്തേണ്ടതെന്നു പറഞ്ഞതനുസരിച്ച് ഗോപന്മാർ പർവതത്തേയും ജ്ഞാനികളേയും പ്രസാദിപ്പിക്കാനൊരുങ്ങി. ഇതു കണ്ടു ക്രുദ്ധനായ ഇന്ദ്രൻ ഗോകുലവും വനവും പശുക്കളേയും മറ്റെല്ലാത്തിനേയും പേമാരി കൊണ്ട് നശിപ്പിക്കാനായി ശക്തമായ മേഘങ്ങളെ അയച്ചു. തന്റെ ശാസ്ത്രയുക്തി വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കി കൊടുത്ത ഭഗവാനെ അങ്ങ് അടിയന്റെ രോഗങ്ങളകറ്റേണമേ.

അറുപത്തിമൂന്നാം ദശകം : (ഗോവർധന പർവത ഉദ്ധാരണം) അമ്പാടിയും ഗോകുലവും വനാന്തരങ്ങളും അതിശക്തമായ മഴ പെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. അങ്ങ് അൽപം പോലും പതറാതെ ഏഴുദിവസവും ഒറ്റ കൈകൊണ്ട് ഗോവർധന പർവതം ഉയർത്തി എല്ലാവരേയും, പശുക്കളേയും, ജീവജാലങ്ങളേയും കഠിനമഴയിൽ നിന്നു സംരക്ഷിച്ച് ഇന്ദ്രന്റെ അഹങ്കാരം തീർത്തു. അവിടുന്നടിയന്റെ രോഗം മാറ്റേണമേ ഗുരുവായൂരപ്പാ. ഭൂമിയെ വരാഹമായി ഉയർത്തിയ അങ്ങേക്ക് ഈ പർവതം നിസ്സാരമായിരുന്നു)

അറുപത്തിനാലാം ദശകം : (അഭിഷേകം) ഇത്രയും മഹത്വമേറിയ കാര്യങ്ങളും അത്ഭുതങ്ങളും ചെയ്ത കൃഷ്ണന്റെ ജാതകഫലം വീണ്ടും വായിച്ചറിഞ്ഞവർ ബഹുമാന ആദരവുകളോടെ കൃഷ്ണനെ സ്തുതിച്ചു. എല്ലാവരുടേയും അസൂയയും അഹങ്കാരവും ക്ഷയിച്ച് അവർ കൃഷ്ണനെ ഗംഗാജലത്തിൽ അഭിഷേകം ചെയ്തു. അമ്പാടി ഐശ്വര്യപൂർണമായി. വരുണ ഭൃത്യൻ ഒരിക്കൽ നന്ദഗോപനെ പിടിച്ചു കൊണ്ടുപോയി. നന്ദഗോപനെ കൊണ്ടുവരാനായി അങ്ങ് വരുണ സന്നിധിയിലെത്തിയപ്പോൾ, വരുണനും മറ്റെല്ലാവരും അങ്ങയേയും നന്ദഗോപരേയും കണ്ടാനന്ദിച്ച് പാദപൂജ നടത്തി. അങ്ങെന്റെ രോഗം മാറ്റേണമേ ഗുരുവായൂരപ്പാ.

Scanned with CamScanner

അറുപത്തിഅഞ്ചാം ദശകം : (ഗോപികമാരുടെ സ്വപ്നം) മാധുര്യ ഭാവഭക്തിയുടെ പാരമ്യത്തിലെത്തിയ ഗോപികമാർ കൃഷ്ണനെ കാമുകനായി കണ്ട് മാനസിക സ്വർഗാനു ഭൂമി നുകരുന്നതാണിവിടെ വിവരിക്കുന്നത്. (ഭക്തന്മാരുടെ മാനസീകാവസ്ഥ വിവരിക്കാനാണ് ഭാഗവതത്തിലും നാരായണീയത്തിലും ഇങ്ങനെയുള്ള അനുഭൂതികൾ വിവരിക്കുന്നതെന്ന് പ്രത്യേകം ഓർമ്മിക്കണം.)

അറുപത്തിയാറാം ദശകം : (ഗോപികാനന്ദം) ഗോപികമാരെ സന്തോഷിപ്പിക്കുന്ന വാക്കുകൾ ഉപദേശിച്ചും, ആത്മാനന്ദം പകർന്നും, മാധുര്യഭാവ ഭക്തിയുടെ അനുഭൂതി തലത്തിലേക്കവരെ ഉയർത്തിയും ശ്രീകൃഷ്ണൻ യമുനാ നദീതീരത്ത് അവരോടൊന്നിച്ച് ചിലവഴിച്ചതിനെക്കുറിച്ചിവിടെ വിവരിക്കുന്നു.

അറുപത്തിയേഴാം ദശകം : (ഗോപികമാരുടെ അഹങ്കാര ശമനം) അങ്ങ് ആരുടേയും സ്വന്തമല്ല, അങ്ങയുടെ സ്വന്തമായിട്ടും ആരുമില്ലെന്ന് ഓർമ്മിപ്പിക്കുവാൻ പാകത്തിനും ഗോപികമാരുടെ കൃഷ്ണൻ എന്റേതാണെന്ന തോന്നലിലൂടെയുണ്ടായ സ്വാർത്ഥതയുടെ അഹങ്കാരം കൃഷ്ണൻ അവരെയെല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ചുപോയി അനുഭവിപ്പിച്ചു. ആ വേളയിൽ അഹങ്കാരം അൽപം പോലും ഏൽക്കാത്ത രാധ എന്ന ഗോപസ്ത്രീയുമായി മാത്രം കൃഷ്ണൻ സമയം ചിലവഴിച്ചു. പിന്നീട് കൃഷ്ണൻ ആരുടേയുമല്ല എല്ലാവരുടേതുമാണെന്ന ബോധം വന്ന ഗോപികമാരുടെ ഗർവു ശമിച്ചു. അങ്ങെന്നെ രക്ഷിക്കേണമേ ഗുരുവായൂരപ്പാ. (ബന്ധം നിലനിർത്തിയപ്പോഴും ബന്ധനമില്ലാതെ കൃഷ്ണൻ എല്ലാവരുമായും ഇടപഴകി)

അറുപത്തിയെട്ടാം ദശകം : (ഗോപികമാരുടെ സന്തോഷം) അകലങ്ങളിൽ നിന്നു തിരിച്ചുവന്ന അങ്ങയെ പലവിധ വികാരങ്ങളോടെ സ്വീകരിച്ച ഗോപികമാരോട്, യമുനാതീരത്തുവെച്ചു തന്നെ, അങ്ങ് ആശ്വാസവാക്കുകൾ പറഞ്ഞ് അങ്ങയോടുള്ള സ്നേഹം, ബന്ധമായി ബന്ധനമാകാതെ നിലനിർത്തി. അവർ അങ്ങക്കു പ്രിയപ്പെട്ടവരാണെന്നുവരെ അവരെ ബോധ്യപ്പെടുത്തി. അവരുടെ വേവലാതികളെല്ലാം അങ്ങു കേട്ട് അവരെ ആശ്വസിപ്പിച്ചതുപോലെ എന്റെ രോഗം മാറ്റി എന്നെ രക്ഷിക്കേണമേ.

അറുപത്തിയൊമ്പതാം ദശകം : (രാസക്രീഡാ വിവരണം) തന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ, എല്ലാ ഗോപികമാർക്കും കൃഷ്ണൻ അവരുടെ കൂടെ തന്നെയുണ്ടെന്നും തന്നോടൊപ്പം നൃത്തം ചെയ്യുന്നു എന്നുള്ള വിചാ

Scanned with CamScanner

രമുണ്ടാക്കി, അവരുടെ മനസ്സിൽ തീവ്രത വരുത്തിയ വിവരണമാണ് ഇവിടെ മേൽപത്തൂർ നൽകുന്നത്. ദേവന്മാരും വികാരപ്രകൃതിയുമെല്ലാം കുറച്ചു സമയം മാത്രം നീണ്ടുനിന്ന ഈ രാസക്രീഡാനൃത്തം ആസ്വദിക്കാനായി വന്നു നിന്നുവത്രെ. അതിന്റെ ആനന്ദാനുഭൂതിയുമാണ് ഇവിടെ വിവരിക്കുന്നത്. ഗോപസ്ത്രീകൾക്കു ദർശന സ്പർശന സൗഭാഗ്യം നൽകയിതുപോലെ അടിയന്റെ രോഗമുക്തി നൽകേണമേ ഗുരുവായൂരപ്പാ.

എഴുപതാം ദശകം : (സുദർശനമോക്ഷവും ശംഖചൂഢാസുരവധവും) ഒരിക്കൽ അംബികാ വനത്തിൽ വെച്ച് നന്ദഗോപരെ ഒരു പെരുമ്പാമ്പ് വിഴുങ്ങി. അതിനെ അങ്ങ് കാൽകൊണ്ടു സ്പർശിച്ചപ്പോൾ അത് സുദർശനൻ എന്നു പേരായ വിദ്യാധരനായിത്തീർന്നു. അംഗീരസ് മഹർഷിമാരെ വിരൂപന്മാരെന്നു പറഞ്ഞ് അവഹേളിച്ചതിന് ശാപം ലഭിച്ച് ഈ പെരുമ്പാമ്പിന്റെ രൂപത്തിൽ നിന്ന അവനെ മോചിപ്പിച്ചു. ഗോപികമാരെ തട്ടികൊണ്ടുപോയ ശംഖചൂഢനെ അങ്ങ് വധിച്ചു. കംസകിങ്കരനായ അരിഷ്ടൻ എന്ന അസുരൻ കാളയുടെ രൂപത്തിൽ വന്നപ്പോൾ, അസുരനായ അവനെ അങ്ങ് നിഷ്പ്രയാസം വധിച്ചു. എല്ലാവരും അങ്ങയുടെ ധീരതയെ സ്തുതിച്ചു. അങ്ങെന്റെ രോഗം മാറ്റിത്തരേണമേ ഗുരുവായൂരപ്പാ. (ഗോപബാലന്മാരും ഗോപികമാരും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തിലൂടെ കളിചിരിയിൽ ആസ്വദിക്കുമ്പോഴും ദുഷ്ടനിഗ്രഹവും ശിഷ്ടസംരക്ഷണവും കൃഷ്ണൻ ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു.)

എഴുപത്തിയൊന്നാം ദശകം : (കേശിയുടെയും വ്യോമാസുരന്റേയും വധം) സിന്ധുദേശത്തിലെ കുതിരയുടെ രൂപത്തിൽ വന്ന കംസന്റെ പ്രിയ സുഹൃത്തായ കേശി എന്ന ഗന്ധർവ സ്വഭാവത്തോടു കൂടിയ അസുരനെ അങ്ങ് കാലുകൾ പിടിച്ചെറിഞ്ഞ് വധിച്ചു. കേശിവധത്തിലൂടെ അങ്ങ് കേശവനായിത്തീർന്നു. (ഗോപന്മാരേയും പശുക്കളേയും) കളിക്കൂട്ടുകാരോട് ചേർത്ത് കളിക്കുന്ന വേളയിൽ അവരുടെ തന്നെ വേഷത്തിൽ വന്ന വ്യോമൻ എന്ന അസുരൻ ഗുഹയിലടച്ച് ഇതറിഞ്ഞ് അങ്ങ് അവനെയും വധിച്ചു. ഇപ്രകാരം ദുഷ്ടന്മാരെ വധിക്കുകയും ശിഷ്ടന്മാരെ പരിരക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഗുരുവായൂരപ്പാ അടിയനേയും അവിടുന്നു രക്ഷിക്കേണമേ.

എഴുപത്തിരണ്ടാം ദശകം : (അക്രൂര ദർശനം) കംസന്റെ ദാസനും എന്നാൽ അങ്ങയുടെ ഭക്തനുമായ അക്രൂരൻ (അങ്ങ് നന്ദഗോപരുടെ വീട്ടിലുണ്ടെന്നറിഞ്ഞ്) കംസൻ അങ്ങയുടെ വസതിയിലയച്ച് ധനുർയാഗം എന്ന യാഗത്തിൽ പങ്കെടുക്കണമെന്ന് ക്ഷണിക്കാൻ വന്നു.

Scanned with CamScanner

അങ്ങയുടെ മഹാമഹിമയെല്ലാം പൂർണമായും അറിയുന്നവനായ അക്രൂരൻ അമ്പാടിയിലേക്കുള്ള യാത്രാമദ്ധ്യേ അങ്ങയെ മനസാ ധ്യാനിച്ച് പൂജിച്ച്, കീർത്തിച്ച്, അങ്ങു കളിച്ചു നടന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ നമസ്കരിച്ച് എത്തിയ ഉടനെ കുളികഴിഞ്ഞു മഞ്ഞപ്പട്ടുടുത്ത അങ്ങ് ആലിംഗനം ചെയ്തവനെ സ്വീകരിച്ചു അതിഥി പൂജ നടത്തി. അങ്ങയുടെ വാസസ്ഥലത്ത് രാത്രി മുഴുവനും അങ്ങയെ ധ്യാനിച്ചു കൊണ്ടുതന്നെ ഭക്തശ്രേഷ്ഠ അക്രൂരൻ ചിലവഴിച്ചു.

എഴുപത്തി മൂന്നാം ദശകം ശ്രീകൃഷ്ണൻ മഥുരാപുരിയാത്ര: മഥുരാപുരിയിലേക്കു പോകാനൊരുങ്ങിയപ്പോൾ കൃഷ്ണ വിയോഗത്തിൽ കരയുന്ന ഗോപികമാരെ പൂർണമനസ്സോടെ ആശ്വസിപ്പിച്ച്, താൻ മടങ്ങി വന്നുകൊള്ളാമെന്നവർക്കു വാക്കു കൊടുത്തു. യാത്രാവേളയിൽ യമുനാ നദിയിൽകുളിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അക്രൂരന് പല രൂപത്തിലും ഭാവത്തിലുമുള്ള ദർശനം കൊടുത്ത് രോമാഞ്ചമുണ്ടാക്കി. അക്രൂരനോടൊപ്പം രഥത്തിലിരുന്ന ഗുരുവായൂരപ്പാ അടിയന്റെ രോഗം മാറ്റേണമേ.

എഴുപത്തിനാലാം ദശകം : (കംസന്റെ ധനുർയാഗത്തിനായി മഥുരാപുരി പ്രവേശനം) മഥുരാപുരിയിൽ പ്രവേശിച്ച അങ്ങയുടെ ശരീരസൗന്ദര്യവും ഘനഗംഭീരമായ അവതാരരൂപവും കാണാനെത്തിയവർ ആനന്ദനിർവൃതിയിലായി. അലക്കുകാരൻ വസ്ത്രം തരാതെ പരിഹരിച്ച വേളയിൽഅവനെ അങ്ങ് വധിച്ചു. നെയ്ത്തുകാരൻ നൽകിയ പുതുവസ്ത്രം സ്വീകരിച്ചവനെയനുഗ്രഹിച്ചു. മാലയും പൂച്ചെണ്ടും നൽകി അങ്ങയെ പൂജിച്ചവർക്കാനന്ദം നൽകി. ത്രിവക്ര എന്ന കൂനുള്ള ഭക്തയുടെ കൂനകറ്റി. ആ വഴിയിൽ നിന്നങ്ങയെ പൂജിച്ചവരുടെ കൂടെ ഞാനുണ്ടാകാതിരുന്നതിനാൽ ദുഃഖിക്കുന്നു. വില്ലു സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന മുറിയിൽ കടന്ന് അനുവാദമില്ലാതെ തന്നെ അങ്ങ് വില്ലെടുത്ത് അതൊടിക്കുകയും ചെയ്തു. ആ കംസന്റെ ധനുർയാഗത്തിലെ വില്ലൊടിച്ച ശബ്ദം അടുത്ത ദിവസത്തെ കംസവധത്തിന്റെ കേളികൊട്ടുപോലെ ദേവന്മാർക്കു തോന്നി. കംസനും കാവൽക്കാരും ഇതുകേട്ടു വിറച്ചു കരഞ്ഞു. നഗരത്തിലെ മനോഹരദൃശ്യങ്ങൾ കണ്ടു കൊണ്ട് സജ്ജനങ്ങളെ അനുഗ്രഹിച്ചും ദുർജ്ജനങ്ങൾക്ക് ഭയമുണ്ടാക്കിയും രാത്രിയിൽ നഗരോദ്യാനത്തിൽ തിരിച്ചെത്തിയ ഗുരുവായൂരപ്പാ അടിയനെ അനുഗ്രഹിക്കേണമേ.

എഴുപത്തിയഞ്ചാം ദശകം : (കംസവധം) മല്ലയുദ്ധത്തിന്റെ പെരുമ്പറ മുഴങ്ങുമ്പോൾ കുതിച്ചു വന്ന മദയാനയെ അങ്ങ് നിഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്തു. മല്ലവീരനായ ചാണൂരനെ നിഗ്രഹിച്ചു. ബലരാമൻ മുഷ്ടി

Scanned with CamScanner

കനെയും വധിച്ചു. അവശേഷിച്ച മല്ലന്മാർ ഓടിയൊളിച്ചു. പേടിച്ചരണ്ട കംസനെ നിഗ്രഹിക്കാനായി അങ്ങ് അവന്റെ അടുക്കലെത്തി. ഭയത്തോടെയാണെങ്കിലും നിരന്തരം അങ്ങയെ തന്നെ സ്മരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന കംസൻ സായൂജ്യമടഞ്ഞി. പിന്നെ കംസന്റെ എട്ടു സഹോദരങ്ങളേയും വധിച്ചു. ദേവകിയേയും വസുദേവരേയും കാരാഗൃഹത്തിൽ നിന്ന് മോചിപ്പിച്ചു. അവരെ വന്ദിച്ച് കംസപിതാവിനേയും മോചിപ്പിച്ച് സിംഹാസനത്തിലിരുത്തി. നീതിശാസ്ത്രം പഠിച്ച ഉദ്ധവരെ സുഹൃത്തായി സ്വീകരിച്ച് സന്തുഷ്ടനായ അങ്ങ് എന്റെ രോഗങ്ങളേയും അകറ്റേണമേ!

എഴുപത്തിയാറാം ദശകം : (ഉദ്ധവ സൗഹൃദ ദൗത്യം) സാന്ദീപനി മഹർഷിയുടെ ആശ്രമത്തിൽ നിന്ന് 64 ദിവസങ്ങൾകൊണ്ട് 64 വിദ്യകളും പഠിച്ചു. ഇഹലോകവാസം വെടിഞ്ഞ ഗുരുപുത്രന് ജീവൻ നൽകി ഗുരുദക്ഷിണയായി സാന്ദീപനി മഹർഷിക്കു നൽകി. എന്നിട്ട് അങ്ങ് മഥുരയിലേക്കു മടങ്ങി. ഗോപികമാരുടെ ഭക്തി പ്രത്യക്ഷത്തിൽ കാണിച്ചുകൊടുക്കാനായി ഉദ്ധവനെ അമ്പാടിയിലേക്കയച്ചു. അമ്പാടിയിൽ ചെന്ന ഉദ്ധവർ ഗോപികമാരുടെ വിരഹം നിറഞ്ഞ വാർത്തകളും, ചിന്തകളും, വേദനകളും... ഉദ്ധവനോട് ചോദിക്കുകയും വിവരിക്കുകയും ചെയ്തു. അവരെയെല്ലാം ഉദ്ധവൻ തത്ത്വശാസ്ത്രം നിറഞ്ഞ ഉപദേശങ്ങൾനൽകി ആശ്വസിപ്പിച്ചു. കൃഷ്ണൻ വൈകാതെയെത്തുമെന്നും കൃത്യബാഹുല്യം കൊണ്ടു മാത്രമാണ് വൈകുന്നതെന്നുമറിയിച്ചു. ഗോപികമാരുടെ ഭക്തികണ്ടതിശയിച്ച ഉദ്ധവനെ സന്തുഷ്ടനാക്കിയ ഗുരുവായൂരപ്പാ അടിയന്റെ രോഗം മാറ്റേണമേ.

എഴുപത്തിയേഴാം ദശകം : (മുചുകുന്ദജീവിതം, ജരാസന്ധയുദ്ധം) അതിനുശേഷം അങ്ങ് സൈരന്ധ്രിയെ ആശ്വസിപ്പിച്ചു. അവൾക്കു വരവും പുത്രഭാഗ്യവും നൽകി. അക്രൂരനിലൂടെ പാണ്ഡവരുടെ വനവാസചരിതം അറിഞ്ഞു കംസവധത്തിന് പകരം വീട്ടാൻകംസന്റെ ബന്ധുവായ ജരാസന്ധൻ അങ്ങയെ ആക്രമിച്ചു തോൽപിക്കാനാകാതെ 16 പ്രാവശ്യം യുദ്ധം ചെയ്തു പരാജയപ്പെട്ടു. അന്ത്യത്തിൽകാലയവനൻ സൈന്യവുമായി വരുന്നതുകണ്ട് സമുദ്രമധ്യത്തിൽ ഒരു പട്ടണം പണിത് സ്വജനങ്ങളെയെല്ലാം യോഗബലം കൊണ്ട് അവിടെത്താമസിപ്പിച്ചു. അവിടുന്ന് ഓടി പർവതമുകളിലെ ഗുഹയിലൊളിച്ചു. കാലയവനൻ അവിടെ ഉറങ്ങികിടന്ന മുചുകുന്ദനെ ചവിട്ടി, അവൻ യവനനെ ഭസ്മമാക്കി. മുചുകുന്ദന് അങ്ങ് പൂർണദർശനം നൽകി, തപസ്സുചെയ്ത് മോക്ഷം സ്വീകരിക്കാൻ അങ്ങുപദേശിച്ചു. പിന്നീട് യവനസൈന്യത്തെ അങ്ങു നിഗ്രഹിച്ചു. ജരാസന്ധൻ അഹങ്കരിച്ചുകൊള്ളട്ടെയെന്നു കരുതി അങ്ങു സ്വയം പരാജയപ്പെട്ടുകൊടുത്തു. ഇത്രയും കർമ്മധീരനായ ഗുരുവായൂരപ്പാ അടിയന്റെ രോഗം മാറ്റേണമേ.

Scanned with CamScanner

എഴുപത്തിയെട്ടാം ദശകം : (ദ്വാരകാവാസം) അങ്ങു ദ്വാരകയിലേക്കു യാത്രയായി. ബലരാമവിവാഹം രേവതരാജാവിന്റെ പുത്രിയുമായി നടത്തി. വിദർഭരാജപുത്രിയെ ചേദിരാജാവായ ശിശുപാലനു വിവാഹംകഴിച്ചുകൊടുക്കാൻ അവളുടെ സഹോദരൻ രുക്മി തീരുമാനിച്ചുവെങ്കിലും ശ്രീകൃഷ്ണനെ മാത്രമേ ഭർത്താവായി സ്വീകരിക്കൂ എന്ന ദൃഢപ്രതിജ്ഞ ഒരു വിപ്രനിലൂടെ അറിഞ്ഞ കൃഷ്ണൻ എല്ലാവരും കാൺകെ രുക്മിണിയെ കൊണ്ടുവന്നു കൊള്ളാമെന്ന് അവളെ അറിയിച്ചു. അവിടെയെത്തിയ ഗുരുവായൂരപ്പാ അടിയന്റെ രോഗമകറ്റേണമേ.

എഴുപത്തിയൊമ്പതാംദശകം : (രുഗ്മിണി സ്വയംവരം) കുണ്ഡിതപുരത്തെത്തിയ അങ്ങ് പാർവതി ദേവിയെ ആരാധിച്ചിരുന്ന രുഗ്മിണിയെ കൈപിടിച്ചു തേരിലേറ്റി കൊണ്ടുവന്നു. കൃഷ്ണനെ എതിർക്കാൻ വന്നവരെ യാദവ സൈന്യം ബലരാമന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ തോൽപിച്ചു. രുക്മിയെ വധിക്കാതെ തലമുണ്ഡനം ചെയ്തു. എല്ലാവരേയും സന്തോഷപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഭഗവാനെ അടിയനേയും രോമുക്തനാക്കേണമേ.

എൺപതാം ദശകം : (സ്യമന്തക മോഷണ കഥ) സത്രാജിത്തിനു ലഭിച്ച സ്യമന്തകരത്നം അങ്ങ് യാചിച്ചു. അദ്ദേഹമതു തന്നില്ല. ആ വിശിഷ്ട രത്നം കഴുത്തിലണിഞ്ഞ് സത്രാജിത്തിന്റെ അനുജൻ പ്രസനേജിത് നായാട്ടിനു പോയപ്പോൾ ഒരു സിംഹം അദ്ദേഹത്തെകൊന്നു. ജാംബവാൻ സിംഹത്തെകൊന്ന് രത്നം തന്റെ കുട്ടിക്ക് കളിക്കാനായി നൽകി. സത്രാജിത്തും ജനങ്ങളും അങ്ങ് രത്നം മോഷ്ടിച്ചു എന്നു പ്രചരിപ്പിച്ചു. രത്നമന്വേഷിച്ച് അങ്ങ് ജാംബവാന്റെ ഗുഹയിലെത്തി. ജാംബവതിയേയും രത്നത്തേയും അങ്ങ് സ്വീകരിച്ചു മടങ്ങി. സത്രാജിത്തിന് സ്യമന്തകം നൽകി സത്രാജിത്ത് സ്വപുത്രി സത്യഭാമയെ സ്യമന്തകത്തോടൊപ്പം അങ്ങേക്ക് ദാനം ചെയ്തു. രത്നം അങ്ങ് സത്രാജിത്തിന് തന്നെ മടക്കികൊടുത്തു. പാണ്ഡവർ അരക്കില്ലത്ത് ദഹിച്ചു പോയിയെന്ന വാർത്ത കേട്ട് അങ്ങ് ഹസ്തിനപുരത്തിലേക്കു തിരിച്ചു. ശതധന്വാവ് സത്രാജിത്തിനെ വധിച്ച് സ്യമന്തകം സ്വന്തമാക്കി. ശതധന്വാവിനെ അങ്ങു വധിച്ചു. ബലരാമൻ ദ്വാരകയിലേക്കു പോകാതെ ദുര്യോധനനെ മിഥിലാരാജധാനിയിൽ ഗദായുദ്ധം അഭ്യസിപ്പിച്ചു. തിന്മ നിറഞ്ഞ അവനെ നന്മയിലേക്കു കൊണ്ടുവരാൻ അങ്ങ് ശ്രമിച്ചു. അങ്ങെന്റെ രോഗം മാറ്റേണമേ ഗുരുവായൂരപ്പാ.

എൺപതിയൊന്നാം ദശകം: (സുഭദ്രാഹരണം) സത്യഭാമയോടൊപ്പം പാഞ്ചാലി വിവാഹത്തിനു പോയി, ഇന്ദ്രപ്രസ്ഥ നഗരം പാണ്ഡവർക്കു പണിതു നൽകി, ദ്വാരകയിലേക്കു അങ്ങു മടങ്ങി. അങ്ങയുടെ അറി

Scanned with CamScanner

വോടെ അങ്ങയുടെ അനുജത്തി സുഭദ്രയെ അർജ്ജുനൻ വേഷപ്രച്ഛന്നനായി വന്നു സ്വീകരിച്ചു. ക്രുദ്ധനായ ബലരാമനെ അങ്ങ് സാന്ത്വനിപ്പിച്ചു. ഇന്ദ്രപ്രസ്ഥത്തിൽ വസിച്ച്, കാളിന്ദിയെ സ്വീകരിച്ച്, ഖാണ്ഡവവനം ദഹിപ്പിക്കാനനുവദിച്ച് അഗ്നിയെ പ്രീതിപ്പെടുത്തി. മിത്രാവിന്ദയെ അങ്ങ് രാജാക്കന്മാരുടെ നടുവിൽ വെച്ച് സ്വീകരിച്ചു. നഗ്നജിത്ത് രാജന്റെ പുത്രിയായ സത്യയെയും വിവാഹം കഴിച്ചു. ഭദ്ര എന്ന കന്യകയേയും സ്വീകരിച്ചു. മദ്രരാജപുത്രി ലക്ഷ്മണയെ അങ്ങ് വിവാഹം ചെയ്തു. അങ്ങിനെ എട്ടു സ്ത്രീകൾക്ക് അങ്ങ് അങ്ങയുടെ പത്നീപദവി നൽകി. നരകാസുരനെയും മുരാസുരനേയും അവിടുന്നു വധിച്ചു. നരകാസുരൻ തടവിലാക്കിയ തന്റെ ഭക്തകളായ പതിനാറായിരം സ്ത്രീകൾക്ക് അങ്ങ് രാജപത്നി പദവിയും നൽകി, മോചിപ്പിച്ച്, സമൂഹാംഗീകാരം നേടിക്കൊടുത്തു. അഹങ്കാരിയായ ഇന്ദ്രനെ പോലും അങ്ങ് നിയന്ത്രിച്ചു. യോഗബലം കൊണ്ടങ്ങു ഒറ്റക്കിരിക്കുമ്പോഴും അങ്ങയുടെ ആരാധകർക്ക് അവരുടെ കൂടെ അങ്ങുണ്ടെന്ന അനുഭൂതിയുണ്ടാക്കി. ഗുരുവായൂരപ്പാ എന്റെ രോഗം മാറ്റേണമേ.

എൺപത്തിരണ്ടാം ദശകം : (ബാണാസുരയുദ്ധം) ശ്രീകൃഷ്ണപുത്രനായ പ്രദ്യുമ്നന്റെ ചരിതം, അനിരുദ്ധൻ ബാണാസുരപുത്രി ഉഷയെ വിവാഹം കഴിക്കുന്നതും, അനിരുദ്ധനെ തടവിലാക്കിയ ബാണാസുരനെ അങ്ങ് വധിക്കാതെ കൈകൾ ഛേദിച്ച് സ്വന്തം ഭക്തനാക്കി മാറ്റിയതും വിവരിക്കുന്നു. ജീവിതത്തിലങ്ങ് എല്ലാവരേയും ജയിച്ചു അത്രക്കും മഹത്വമുള്ളവനായി ലോകം അങ്ങയെ ഭക്തിപുരസ്സരം വന്ദിച്ചു. എന്റെ രോഗങ്ങളകറ്റേണമേ.

എൺപത്തിമൂന്നാം ദശകം : (പൗണ്ഡ്രകവധം) കൃത്രിമമായ ചക്രവും, രൂപഭാവങ്ങളും, കൃത്രിമ ശ്രീവത്സവുമെല്ലാമുണ്ടാക്കി താനാണ് യഥാർത്ഥ വാസുദേവനെന്നഹങ്കരിച്ചു പൗണ്ഡ്രക വാസുദേവനെ അങ്ങു വധിച്ചുവെങ്കിലും ഞാനും അങ്ങും ഒന്നാണെന്ന ബോധത്തോടെ വിരാജിച്ച പൗണ്ഡ്രകന് അങ്ങ് മോക്ഷം കൊടുത്തു. ദുഷ്പ്രവൃത്തി ചെയ്ത കൃത്യയെയും സുദക്ഷിണനേയും അങ്ങ് വധിച്ചു. ബലരാമൻ വിവിദൻ എന്ന വാനരനെ വധിച്ചതും ഇവിടെ വിവരിച്ചു ഗുരുവായൂരപ്പനോടു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു, മേൽപത്തൂർ.

എൺപത്തിനാലാം ദശകം : (സമന്തകപഞ്ചയാത്ര) കൃഷ്ണൻ സമന്തക പഞ്ചകയാത്രയാണതിലെ വിഷയം. തീർത്ഥത്തെ ശുദ്ധിയാക്കി, ജ്ഞാനികളെ ആദരിച്ചു, പാഞ്ചാലിയും കൃഷ്ണപത്നിമാരുമായി സമയം ചിലവഴിച്ച്, വിരഹദുഃഖത്താൽ തകർന്ന ഗോപസ്ത്രീകളെ സന്തോഷി

Scanned with CamScanner

പ്പിച്ച്, ആശ്വസിപ്പിച്ച്, ഗോപന്മാരെയും ആനന്ദിപ്പിച്ച്, അഹങ്കാരമില്ലാത്ത രാധയെ പ്രത്യേകം ആശ്വസിപ്പിച്ച്, അവരോടെല്ലാം ഞാൻ സർവാന്തര്യാമിയായ ആത്മാവു മാത്രമാണെന്ന് നിങ്ങളെല്ലാവരും എല്ലായിപ്പോഴും ഓർമ്മിക്കണമെന്നും നിർദ്ദേശിച്ചു. അങ്ങയെ അന്വേഷിച്ചൊരിടത്തും പോകേണ്ടതില്ലെന്നും അവരവരുടെ ഉള്ളിലുള്ള ചൈതന്യം അങ്ങു തന്നെയാണെന്നും ഓരോരുത്തരേയും ഓർമ്മിപ്പിച്ചു. ഉദ്ധവൻ, കൃഷ്ണനെക്കുറിച്ച് ഗോപികമാരോടു പറഞ്ഞതും കൃഷ്ണൻ പറഞ്ഞതും ഒന്നു തന്നെ ആകയാൽ ഗോപസ്ത്രീകൾ വിരഹദുഃഖത്താൽ ആത്മാവബോധത്തിലേക്കുണർന്നു വസുദേവരെക്കൊണ്ട് ഋഷിമാർ, കൃഷ്ണോപദേശപ്രകാരം യാഗം ചെയ്യിച്ചു. യാദവകുലം കൃഷ്ണനെയോർത്ത് ആനന്ദിച്ചു. ദ്വാരകയിലേക്കു യാത്ര പറയും മുമ്പ് നിഷ്കളങ്കയായ രാധയെ ഗാഢമായി പുണർന്നു കൊണ്ടാണ് കൃഷ്ണൻ യാത്ര പറഞ്ഞത്. ഏറെ സന്തോഷത്തോടെ മടങ്ങിയ ഗുരുവായൂരപ്പാ അടിയന്റെ രോഗമകറ്റേണമേ.

എൺപത്തിയഞ്ചാം ദശകം: (ജരാസന്ധ-ശിശുപാലവധം) ജരാസന്ധന്റെ തടവറയിലെ രാജാക്കന്മാർ അങ്ങയോട് രക്ഷിക്കണമെന്ന പേക്ഷിക്കുകയും, ധർമ്മപുത്രർ യുദ്ധാനന്തരം ചെയ്യുന്ന രാജസൂയത്തിൽ പങ്കെടുക്കണമെന്ന് ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയതു. പാണ്ഡവർ അങ്ങയുടെ അനുഗ്രഹത്താൽ ദിഗ്വിജയം നേടി. ജരാസന്ധ നിഗ്രത്തിനായി അങ്ങയെ ധർമ്മപുത്രർ തന്നെ അയച്ചു. ജരാസന്ധനെ ഭീമനുമായി യുദ്ധം ചെയ്യാൻ ക്ഷണിച്ച് അങ്ങ് നോക്കി നിന്നു. ഭീമൻ ജരാസന്ധനെ അങ്ങയുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം രണ്ടായിക്കീറികൊന്നു. തടവറയിലെ രാജാക്കന്മാരെ തന്റെ ഭക്തരാക്കി മോചിപ്പച്ചു. രാജക്കന്മാരുടെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ ധർമ്മപുത്രർ രാജസൂയയാഗം ചെയ്തു. ജീവരാശികളുടെ ആത്മാവായ ശ്രീകൃഷ്ണനെ പൂജിക്കണമെന്നു തീരുമാനിച്ചതിനെ ശിശുപാലൻ ഇടയച്ചെറുക്കനെന്നു വിളിച്ച് അവഹേളിച്ചു. ശിശുപാലനെ ചക്രം കൊണ്ട് വധിച്ച് മുനിമാർക്കുപോലും ദുർലഭമായ സായൂജ്യം നൽകി. ഇന്ദ്രപ്രസ്ഥത്തിലെ രാജസൂയത്തിൽ പങ്കെടുക്കാൻ വന്ന ദുര്യോധനന് സ്ഥലജലവിവേചനം ലഭിക്കാതെ പോയതിൽ ദ്രൗപദിയും ഭീമനും ദുര്യോധനനെ കളിയാക്കിചിരിച്ചപ്പോൾ അങ്ങതു പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു. ഭഗവാനെ അടിയന്റെ രോഗമകറ്റേണമേ.

എൺപത്തിയാറാം ദശകം : (ഗീതോപദേശം) ദ്വാരകയെ അങ്ങയുടെ അസാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ ആക്രമിച്ച സാല്വനെ അങ്ങ് വധിച്ച്, അയാളുടെ വിമാനവും തകർത്തു. ദന്തവക്ത്രനും സാല്വനും അങ്ങ് സായൂജ്യവും

Scanned with CamScanner

മരണത്തിലൂടെ മോക്ഷവും നൽകി. അങ്ങ് യഥാകാലം പാഞ്ചാലിയുടെ വിളി കേട്ട് ഉടുവസ്ത്രം കാരുണ്യത്തോടെ നൽകിയവനാണ്. പാഞ്ചാലിയുടെ അടുക്കളപാത്രത്തിൽ നിന്ന് ഒരു ചീരയിലതിന്ന് ദുർവാസാവിന്റെ വിശപ്പകറ്റിച്ചു, മഹാഭാരതയുദ്ധത്തിൽ അങ്ങ് കൗരവർക്ക് സ്വസൈന്യത്തെ നൽകി. സ്വയം പാണ്ഡവ പക്ഷത്തു നിന്നു. പാണ്ഡവരുടെ ദൂതനായി അങ്ങ് വന്നു. അർജ്ജുനന് വിശ്വരൂപം കാണിച്ചുകൊടുത്തു. അർജ്ജുനന്റെ തേരാളിയായി. അർജ്ജുനന്റെ തളർച്ചയകറ്റി, ധർമ്മയുദ്ധമനുഷ്ഠിക്കുവാൻ നിർദ്ദേശിച്ചു. കുരുക്ഷേത്രത്തിൽ ആയുധമെടുക്കില്ലെന്നു പ്രതിജ്ഞയെടുത്ത അങ്ങ് ഭീഷ്മർക്കു നേരെ രഥചക്രമെടുത്തപ്പോൾ അങ്ങയുടെ കൈകൊണ്ടു മരണം വരിക്കാനാഗ്രഹിച്ച ഭീഷ്മർ തലകുനിച്ചു കുമ്പിട്ടുനിന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചു. ഭഗദത്തന്റെ നാരായണാസ്ത്രം അങ്ങ് മാറിൽ ഏറ്റുവാങ്ങി. സുദർശനം കൊണ്ട് സൂര്യനെമറച്ച് ജയദ്രഥനെ കൊല്ലിച്ചു. കർണ്ണൻ നാഗാസ്ത്രം അർജ്ജുനന്റെ നേർക്കയച്ചപ്പോൾ അവിടുന്നു രഥം താഴ്ത്തി അർജുനന്റെ ശിരസ്സിൽ അസ്ത്രം തറക്കാതെ കിരീടം മാത്രം തെറിപ്പിക്കത്തക്കവിധത്തിൽ രക്ഷിച്ചു. ബലരാമനെ യുദ്ധവേളയിൽ തീർത്ഥാടനത്തിനയച്ചു. ബലരാമൻ യുദ്ധം തീരും മുമ്പ് മടങ്ങിയെത്തിയപ്പോൾ, ദ്വാരകയ്ക്ക് അയച്ചു. പാഞ്ചാലീപുത്രന്മാരെ പാണ്ഡവരാണെന്ന ധരിച്ച് അശ്വത്ഥാമാവ് വധിച്ചു. അശ്വത്ഥാമാവയച്ച ബ്രഹ്മാസ്ത്രം അർജ്ജുനൻ മടക്കിയെടുത്തു. ആ അസ്ത്രം ഉത്തരയുടെ ഗർഭത്തിലെ ശിശുവിനെ ബാധിക്കാതെയങ്ങു സുദർശനം കൊണ്ടു തടഞ്ഞു. ഭീഷ്മരെ കൊണ്ടു ധർമ്മപുത്രർക്കായി, അങ്ങ് ധർമ്മശാസ്ത്രം വിവരിപ്പിച്ചു. ഭീഷ്മർ അങ്ങയുടെ വിശ്വരൂപദർശനത്തിൽ ബ്രഹ്മപദം പൂണ്ടു. എല്ലാവരേയും അനുഗ്രഹിച്ച ഗുരുവായൂരപ്പാ അങ്ങ് എല്ലാ രോഗങ്ങളിൽ നിന്നും എന്നേയും രക്ഷിക്കേണമേ.

എൺപത്തിയേഴാം ദശകം: (കുചേലവൃത്തം) അങ്ങയുടെ സഹപാഠിയും ഭക്തനുമായ കുചേലൻ, പരമ ദരിദ്രനായതിനാൽ കുചേലനോട് നിത്യവൃത്തിക്കുള്ളതപേക്ഷിക്കാൻ കൃഷ്ണന്റെയടുത്തു പോകാൻ ഭാര്യ അപേക്ഷിച്ചു. രുഗ്മിണിയുടെ ഭവനത്തിലെത്തിയ കുചേലനെ അങ്ങ് സത്കരിച്ചാദരിച്ചു. പഴയകാര്യങ്ങളോർമ്മിച്ചു ചർച്ച ചെയ്തു. കുചേലൻ കൊണ്ടുവന്ന അവൽ ബലമായി പിടിച്ചെടുത്തു ഭക്ഷിച്ചു. കുചേലൻ ഒരു രാത്രി ദ്വാരകയിൽ തങ്ങി, ദാരിദ്ര്യത്തിലാഴ്ന്നിട്ടും ഒന്നും ചോദിച്ചില്ലല്ലോ) എന്ന ദുഃഖത്താൽ സ്വഗൃഹത്തിലേക്കു മടങ്ങി, അവിടെ അത്ഭുതകരമായ കാഴ്ചയും അനുഭവവും കണ്ട് മതിമറന്ന് അങ്ങയെ ധ്യാനിച്ചു സ്തുതിച്ച് കുചേലൻ നന്ദി സ്മരിച്ചു. അങ്ങെന്റെ രോഗം മാറ്റേണമേ ഗുരുവായൂരപ്പാ.

Scanned with CamScanner

എൺപത്തിയെട്ടാം ദശകം: (സന്താനഗോപാലം) സാന്ദീപനി മഹർഷിയുടെ മരിച്ചുപോയ പുത്രനെ ജീവിപ്പിച്ച് ഗുരുദക്ഷിണയായി നൽകിയ സംഭവമറിഞ്ഞു ദേവകി കംസനാൽ വധിക്കപ്പെട്ട തന്റെ ആറു പുത്രന്മാരേയും കാണണമെന്ന് അങ്ങയോട് അഭ്യർത്ഥിച്ചതനുസരിച്ച് അവരെയെല്ലാം അമ്മയുടെ മുമ്പിൽ കൊണ്ടുവന്നു. അങ്ങ് മിഥിലയിലെത്തി. ശ്രുതദേവനേയും ബഹുളാശ്വനേയും അനുഗ്രഹിച്ചു. തുടച്ചയായി മക്കളുടെ മരണം സംഭവിച്ച ദുഃഖമറിയിച്ച ബ്രാഹ്മണനോട് അങ്ങു പറഞ്ഞു ആരുടേയും കർമ്മഫലമകറ്റാനെനിക്കാകില്ല എന്ന്. അർജുനന്റെ അഹങ്കാരവുമങ്ങകറ്റി, (ബ്രാഹ്മണന്റെ എട്ടുപുത്രന്മാർ മരിച്ചിട്ടും കൃഷ്ണൻ ഒന്നും ചെയ്തില്ല. ഒമ്പതാമത്തെ പുത്രനും മരിച്ചാൽ താൻ സ്വയം അഗ്നിയിൽ ചാടി ആത്മഹത്യ ചെയ്യുമെന്ന് ബ്രാഹ്മണന്റെ ദുഃഖം കണ്ട്) അർജുനൻ പ്രതിജ്ഞയെടുത്തു. അതേപോലെ ചെയ്യാനൊരുമ്പെട്ടപ്പോൾ സ്വന്തം തേരിലേറ്റി വൈകുണ്ഠം തന്നെ അർജ്ജുനന് കാണിച്ചുകൊടുത്തു. അവിടെ വസിക്കുന്ന ബ്രാഹ്മണകുമാരന്മാരെയും കാണിച്ചുകൊടുത്തു. അർജ്ജുനൻ കുട്ടികളെ ബ്രാഹ്മണനു നൽകി. അങ്ങയുടെ പിതാവ് നാരദനിൽ നിന്ന് തത്വജ്ഞാനം നേടി, ഉദ്ധവൻ അങ്ങയിൽ നിന്നും തത്വജ്ഞാനം നേടി, ഇപ്പോൾ ബദരീകാശ്രമത്തിൽ കഴിയുന്നു. എല്ലാവികാരങ്ങളേയും അതിജീവിച്ച് അങ്ങ് എല്ലാവർക്കും മോക്ഷം കൊടുത്തു. ശത്രുവെന്നോ മിത്രമെന്നോ വ്യത്യാസമില്ലാതെയെല്ലാവർക്കും മഹത്തായ സ്ഥാനം നൽകി. അങ്ങ് ലോക ദുഃഖ ശാന്തിക്കും പൂർണഭക്തി ലഭിക്കുവാനുമായി എന്നെ അനുഗ്രഹിച്ചാലും!

എൺപത്തിയൊൻപതാം ദശകം : അങ്ങ് എല്ലാവരുടേയും അഹങ്കാരമകറ്റി സമ്പത്തു നൽകി, ശിവനെ തപസു ചെയ്ത ശുകമുനി പുത്രനായ വൃകാസുരൻ കഠിനതപസ്സുചെയ്ത് സ്വന്തം തലയറുത്ത് ശിവനെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്താനായി ഒരുമ്പെട്ടു. ഉടൻ ശിവൻ പ്രത്യക്ഷനായി, അവൻ ആരുടെ തലതൊടുന്നുവോ അവൻ മരിക്കുമെന്ന വരം കൊടുത്തു. അവൻ ശിവന്റെ നേരെ തന്നെ വരം പരീക്ഷിക്കാനായി ഓടിയടുത്തു. അങ്ങ് ഒരു കുമാരനായി സ്വന്തം തലയിൽ തന്നെ കൈവച്ച് ആ വരത്തിന് ബലമുണ്ടോയെന്നു പരിശോധിക്കാൻ നിദേശിച്ചു. അവൻ സ്വയം സ്വന്തം കഥ കഴിച്ചു. ഭൃഗുമുനി അങ്ങയെ ചവിട്ടിയപ്പോഴും അങ്ങ് മുനിയുടെ പാദമുദ്ര എന്നും ശ്രേഷ്ഠമാണെന്നു പ്രഖ്യാപിച്ചു. അപ്പോൾ മുനി അങ്ങയുടെ മഹത്വമറിഞ്ഞ് അങ്ങയെ ഉപാസിച്ചു, മോക്ഷം നേടി. എല്ലാ മഹത്വവും ഒന്നിച്ചടങ്ങിയ ഗുരുവായൂരപ്പാ അടിയന്റെ ദുഃഖങ്ങളില്ലാതാക്കേണമേ.

Scanned with CamScanner

തൊണ്ണൂറാം ദശകം: (വിഷ്ണുമഹത്വം) സർവചൈതന്യത്തിനുമാധാരം അങ്ങയുടെ ചൈതന്യമാണ്. എല്ലാ ഈശ്വരസങ്കൽപവും അങ്ങു തന്നെയാണ്. ഈശ്വരനും അങ്ങുതന്നെ തൃമൂർത്തികൾ അങ്ങയുടെ തൃഗുണങ്ങളാണ്. എല്ലാ രൂപവും അവിടത്തേതു തന്നെയാണ്. ശങ്കരാചാര്യരും ആരാധിച്ചതങ്ങയെയാണ് സഹസ്രനാമവും, ഗീതയും അങ്ങയുടേതാണ്. അന്ത്യകാലസത്ഗതി എല്ലാവർക്കും ലഭിക്കുന്നത് വിഷ്ണുസ്മരണയിലൂടെയാണ്. പ്രപഞ്ചസാരമെന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ അങ്ങയെ വിവരിച്ചു സ്തുതിക്കുന്നു, സാകാരബ്രഹ്മം അങ്ങു തന്നെയാണ്. പുരാണസംഗ്രഹത്തിലും, ബ്രഹ്മകൽപം എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിലും ഭാഗവത്തിലെ രണ്ടാം സ്കന്ധത്തിലും, അങ്ങയെ ചില പുരാണങ്ങളിൽ താഴ്ത്തി പറയുന്നവരു പോലും എല്ലാത്തിനും ആധാരമങ്ങാണെന്നു പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. അതിശയോക്തിയോടെയും വിരുദ്ധമായും, വിശദീകരണാത്മകമായും പലരും വിവരിക്കുന്നതും അങ്ങയെയാണ്. അറിവില്ലാത്തവനാണെങ്കിലും ഞാനും ചിലതൊക്കെ അങ്ങയെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞു. ഭാഗവതത്തിൽ വാഴ്ത്തപ്പെട്ട ഗുരുവായൂരപ്പാ എന്റെ ക്ലേശങ്ങളില്ലാതാക്കേണമേ.

തൊണ്ണൂറ്റിയൊന്നാം ദശകം (ഭക്തിമഹത്വം) : എല്ലാവരും ഭയം നീങ്ങാൻ അങ്ങയെ ആരാധിക്കുന്നു. എന്റെ എല്ലാകർമ്മങ്ങളും ഭക്തിപുരസ്സരം അങ്ങയ്ക്ക് സമർപ്പിക്കുന്നു. എല്ലാവരും അപ്രകാരം ചെയ്യുമ്പോൾ ശ്രേഷ്ഠരായി തീരുന്നു എന്ന് അങ്ങ് കൽപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. മായയുടെ നാഥനായ അങ്ങയെ ഭജിച്ച് സാങ്കൽപിക ഭയവും ഞാനകറ്റാം. ഭക്തരുടെ സംസർഗം അടിയനുണ്ടാകേണമേ. ഭജന ചെയ്തു, ചിരിച്ചും, കരഞ്ഞും, അലറിയും, പാടിയും ഭ്രാന്തനെ പോലെ ഞാനങ്ങയെ ഭക്തിപുരസ്സരം ആരാധിക്കാം. എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളേയും പഞ്ചഭൂതങ്ങളേയും ഞാൻ അങ്ങായി കണ്ട് ഭക്തിപുരസ്സരം ആരാധിച്ചുകൊള്ളാം. വിശപ്പ്, ദാഹം, എന്നിവയിൽ തളരാതെ ധ്യാനം കൊണ്ട് അവിടുത്തെ തൃപ്പാദങ്ങളെ മാത്രം ധ്യാനിച്ച്, ഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങളെ സമമാക്കി, അങ്ങയുടെ ഭക്തന്മാരോട് മൈത്രിയും, പാവങ്ങളോട് ദയയും, ശത്രുക്കളോടു ശത്രുതയില്ലായ്മയും, അടിയനിലുണ്ടാകേണമേ. അതിശ്രദ്ധയോടെ അങ്ങയുടെ പ്രതിമ പൂജിക്കാനുള്ള ഭാഗ്യമുണ്ടാകേണമേ. അടിയനെ രോഗത്താൽ പീഢിപ്പിക്കരുതേ! ഞാൻ പരമതത്വത്തെ അറിഞ്ഞ് അങ്ങയിലെല്ലാം അർപ്പിച്ച് മുക്തി നേടിക്കൊള്ളാം. എന്റെ രോഗങ്ങളില്ലാതാക്കേണമേ ഗുരുവായൂരപ്പാ.

തൊണ്ണൂറ്റിരണ്ടാം ദശകം (കലിയും ഭക്തിയും) : ഞാൻ അങ്ങയിലെല്ലാമർപ്പിച്ച് ഭക്തിജ്ഞാനമാർഗത്തെ സ്വീകരിച്ചു കൊള്ളാം. എന്റെ

Scanned with CamScanner

വാക്കും, പ്രവൃത്തിയും, ചിന്തയും എല്ലാമെല്ലാം അങ്ങയിലർപ്പിക്കാം. പൂവും, നിവേദ്യവും, മന്ത്രവും, പായസവും, ചന്ദനവും കൊണ്ടങ്ങയെ പൂജിച്ചുകൊള്ളാം. അങ്ങയുടെ തത്വമറിയാത്ത ബ്രാഹ്മണർ യന്ത്രചക്രം തിരിയും പോലെ സത്യമറിയാതെ കർമ്മങ്ങളനുഷ്ഠിക്കുന്നതിൽ നിന്നു ഭിന്നമായി ഞാൻ അങ്ങയെ ആരാധിച്ചുകൊള്ളാം. അവർ അഹങ്കരിക്കുന്നതും പ്രവർത്തിക്കുന്നതുപോലെ അടിയനെ തെറ്റായ വഴിയിലൂടെ നടത്തരുതേ. പല കൃത്രിമഭക്തരും സദ് ഭക്തരെ അധിക്ഷേപിക്കുന്നു. എന്നെ അത്തരക്കാരനാക്കരുതേ! നാലുയുഗത്തതിലും അങ്ങയെ വ്യത്യസ്ത വർണങ്ങളിൽ ഭക്തർ പൂജിക്കുന്നു. കലിയിൽ നീലവർണമായും നാമസങ്കീർത്തനങ്ങളോടെയും പൂജിക്കുന്നു.കലിയുഗത്തിൽ അങ്ങയെ എളുപ്പത്തിൽ, നാമസങ്കീർത്തനങ്ങളാൽ പ്രാപിക്കാനാകുന്നു. അങ്ങയുടെ ഭക്തനും ദക്ഷിണ ഭാരതത്തിൽ കാവേരി, താമ്രപർണ്ണി, കൃതമാല, ഭാരതപ്പുഴ, എന്നീ പുണ്യനദികളുടെ മധ്യഭൂമിയിൽ ജനിച്ചവനുമായ അടിയനിൽ ഭൗതീകസുഖങ്ങൾക്ക് അമിത താൽപര്യമുണ്ടാക്കരുതേ. പരീക്ഷിത്ത് കലിയെ കൊല്ലാനൊരുമ്പെട്ടെങ്കിലും കലിയിൽ കണ്ട ഗുണം ഓർത്ത് വെറുതെ വിട്ടു. കലി ഭക്തരെ ആരാധിക്കുന്നവനും ദുഷ്ടർക്ക് ശിക്ഷ വൈകി നൽകുന്നവനുമാണ്. ഗംഗയും, ഗീതയും, ഗായത്രിയും, സാളഗ്രാമവും, തുളസിയുമെല്ലാം കലികാലത്ത് ഏറെ മോക്ഷദായകമാണ്. അങ്ങയുടെ പരമഭക്തർ, ദേവഋഷി പിതൃഋണങ്ങളിൽ നിന്ന് പോലും മോചിതരായി തീരുന്നു. എന്റെ പാപം കൊണ്ട് എനിക്കു വന്നുകൂടിയ രോഗത്തെയകറ്റേണമെ ഗുരുവായൂരപ്പാ.

തൊണ്ണൂറ്റി മൂന്നാം ദശകം (ഇരുപത്തിനാലു ഗുരുക്കന്മാർ) : എല്ലാമെല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ച് ഞാനങ്ങയിലെല്ലാമർപ്പിച്ച് അങ്ങയുടെ ഭക്തനായി ജീവിച്ചുകൊള്ളാം. ശത്രുമിത്ര ഭാവഭേദമില്ലാതെ, ജീവിക്കാം. ഭൂമിയിൽ നിന്ന് ക്ഷമയും, വായുവിൽ നിന്ന് നിസ്സംഗതയും, ആകാശത്തിൽ നിന്ന് ബന്ധനമില്ലായ്മയും, ജലത്തിൽ നിന്ന് മാലിന്യനിർമ്മാർജ്ജന ചാതുരിയും, അഗ്നിയെ പോലെ ഭക്ഷിക്കാനും, പെരുമ്പാമ്പിനെപോലെ കിട്ടുമ്പോൾ ഭക്ഷിക്കാനും, ആഴിയെ പോലെ ആഴം പുലർത്താനും, വണ്ടിനെപോലെ സാരം സ്വീകരിക്കാനും, പിംഗള എന്ന വേശ്യയെ പോലെ വിരക്തി വന്ന് ഉറങ്ങാനും, കൊച്ചുകുട്ടിയെ പോലെ മാനാപമാന ചിന്തയില്ലാതെ ജീവിക്കാനും, ഒറ്റവളപോലെ ശബ്ദമുണ്ടാക്കാതെ ജീവിക്കാനും അമ്പുകളുണ്ടാക്കുന്ന കൊല്ലൻ രാജഘോഷയാത്രയറിയാത്തവനായി ഒരേ ലക്ഷ്യം വെച്ചു കർമ്മം ചെയ്യുന്ന പോലെ ജീവിക്കാനും, എലിമാളത്തിലെ പാമ്പിനെപോലെ അന്യനുണ്ടാക്കിയ വീട്ടിൽ പാർക്കാനും, താനുണ്ടാക്കിയതിനെ തന്നിലലിയിപ്പിക്കുന്ന എട്ടുകാലിയെ പോലെയാകാനും, അങ്ങയെ ധ്യാനിച്ചുമാത്രം ജീവിച്ചാൽ അങ്ങയുടെ രൂപം

Scanned with CamScanner

ലഭിക്കുമെന്ന് വേട്ടാളനെ പോലെയും, എനിക്കും വൃദ്ധിയും ക്ഷയവുമുണ്ടാകുമെന്ന് ചന്ദ്രനിൽ നിന്നും, എല്ലാ ജലാശയങ്ങളിലും പ്രതിഫലിക്കുന്ന സൂര്യനെ പോലെ നിലനിൽക്കാനും, എല്ലാവരിലുമുള്ള ആത്മാവൊന്നാണെന്നും ഇവരിൽ നിന്നെല്ലാം മനസ്സിലാക്കികൊള്ളാം. കടന്നെല്ലിനെപോലെ ധനം (തേൻ) കൂട്ടി വെക്കാത്തവനായും ജീവിച്ചുകൊള്ളാം. ഇതുപോലുള്ള 24 ഗുരുക്കന്മാരിൽ നിന്ന് അങ്ങ് വിദ്യയഭ്യസിച്ചതുപോലെ ഞാനും പഠിച്ചുകൊള്ളാം. അങ്ങ് ഒന്നിനോടും എനിക്കു ബന്ധനമുണ്ടാക്കരുതേ! കാമിനിയും കനകവും മൂലം എന്റെ ജന്മം നശിക്കാനിടവരരുതേ. വണ്ട് തേൻ ശേഖരിക്കുന്നതുപോലെ ധനം ശേഖരിച്ചുവെക്കാനുള്ളതായ മനസ്സുണ്ടാകരുതേ! യുവതികൾമൂലം ഞാൻ കുഴിയിൽ വീഴരുതേ! ധനം കൂട്ടിവെക്കാനിടയാകരുതേ! വേടന്റെ പുറകെ പോകുന്ന മാനിനെ പോലെയാകരുതേ, ഭക്ഷ്യവസ്തുക്കളിൽ അമിതാസക്തിയുണ്ടാകരുതേ, എന്റെ കയ്യിലുള്ള വസ്തുക്കൾ കണ്ട് അന്യരെന്നെ കൊല്ലാനിടവരുത്തതരുതേ, പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങളെന്നെ പിടിച്ചു വലിക്കരുതേ. എന്റെ രോഗങ്ങളകറ്റേണമേ ഗുരുവായൂരപ്പാ!

തൊണ്ണൂറ്റിനാലാം ദശകം (ഭക്തിയും തത്വജ്ഞാനവും) : സർവവ്യാപിയായ ശ്രീകൃഷ്ണനെ കുറിച്ചുള്ള ജ്ഞാനവും ശരീരരൂപത്തിൽ ആരാധിക്കപ്പെടുന്നതും ഭഗവാനോട് ഐക്യം പ്രാപിക്കലുമാകട്ടെ മാർഗവും ലക്ഷ്യവും. വേദമാർഗങ്ങളേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠം ശ്രീകൃഷ്ണ ആരാധനയാണ്. അങ്ങ് വരദായകനും കരുണാമയനുമാണ്. ദുഃഖിക്കുന്നവർക്കാശ്വാസമേകുന്നവനാണ്. പരമാത്മാവായ അങ്ങും, ജീവാത്മായ ഞാനും ഒന്നു തന്നെയാണ് എന്നു ഞാൻ തിരിച്ചറിയുന്നു, ബന്ധവും മോക്ഷവും ജീവാത്മാവിനില്ല. ബുദ്ധനും മുക്തനും ആരെന്നു ഞാനറിയുന്നു. ചിത്തശുദ്ധി ജീവമുക്തനാവശ്യമാണ് അവന് അങ്ങയോടുള്ള ദൃഢഭക്തി വേണം. ഞാൻ പരമാത്മ ബോധം തേടി സായൂജ്യം നേടികൊള്ളാം. ചിലർ വേദം പഠിച്ചു ചൊല്ലി അർത്ഥം പോലുമറിയാതെ കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്ത് ഒന്നും നേടാതെ ജന്മം പാഴാക്കുന്നു. അങ്ങയെക്കുറിച്ചും എനിക്കു ഗഹനമായിട്ടറിഞ്ഞു കൂടാ എങ്കിലും അങ്ങയെ ഞാൻ ദൃഢഭക്തിയോടെ ശരണം പ്രാപിക്കുന്നു. അങ്ങയേയും ഭക്തരേയും വിഗ്രഹത്തോടെയും ഞാൻ അറിഞ്ഞുപാസിച്ചുകൊള്ളാം. എന്നെ അവിടുത്തെ ദാസനാക്കേണമേ ഗുരുവായൂരപ്പാ. എല്ലാം അങ്ങയുടെ പാദങ്ങളിൽ സമർപ്പിക്കുന്നു. അങ്ങയെ അടിയൻ ആരാധിക്കുന്നു. എല്ലാവിധ ഭക്തിയോടെയും അങ്ങയെ അടിയൻ ആരാധിക്കുന്നു, പ്രണമിക്കുന്നു. എന്റെ രോഗങ്ങൾ മാറ്റിത്തരേണമേ (സമ്പൂർണമായ ദാസഭാവ ഭക്തിയാണിവിടെ നമുക്കു കാണാനാകുന്നത്.)

Scanned with CamScanner

തൊണ്ണൂറ്റിയഞ്ചാം ദശകം (ധ്യാനമാർഗം) : ഈ പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ആരംഭത്തിലെ സൃഷ്ടിയും സത്വരജസ്തമോഗുണങ്ങളും വിവരിക്കുന്നു. ബ്രഹ്മമായ അങ്ങയുടെ അവസ്ഥയും, തൃഗുണാത്മകമായ സൃഷ്ടിയുടെ നിലനിൽപ്പു വിശദമാക്കുന്നു, ഭക്തി മാർഗത്തിന്റെ ലാളിത്യവും ഉത്തമമായ സന്മാർഗവും അങ്ങയോടുള്ള ഭക്തി മാത്രമാണ്. ഭക്തന് മറ്റൊരു ലോകവും സിദ്ധിയും താൽപര്യമുണ്ടാകുന്നില്ല. അങ്ങയുടെ ഭക്തന് ജീവിതപരാജയമില്ല, കത്തിക്കാളുന്ന കാട്ടു തീ കൊടും കാടിനെപോലും ദഹിപ്പിക്കുന്നു. അതുപോലെയാണല്ലോ അങ്ങയോടുള്ള ഭക്തി. ശക്തമായ ഏതു ആകർഷണങ്ങളേയും അതിജീവിക്കുവാൻ കെൽപു തരുന്നു. അടിയന്റെ മനസ്സ് ശുദ്ധമാക്കുക. മനസ്സലിവുണ്ടാക്കുക. ഭക്തിയുടെ ആനന്ദം തരുക. മനോമാലിന്യം നീക്കുക, അങ്ങയെ ഞാൻ ഗാഢഭക്തിയോടെ ധ്യാനിച്ചുകൊള്ളാം അങ്ങയുടെ ധന്യമായ ശരീരം, ധന്യമായ സന്ദേശങ്ങൾ, ജീവിതദൗത്യങ്ങൾ.. ഇവയെല്ലാം ധ്യാനിച്ചുകൊള്ളാം. മുഖം, മന്ദഹാസം, പൊട്ട്, എല്ലാമെല്ലാം ഞാൻ ധ്യാനിച്ചുകൊള്ളാം. അങ്ങയുടെ ധ്യാനത്തിലൂടെ ഞാൻ സിദ്ധിയുള്ളവനായിത്തീർന്നു ആരാധിക്കാം. എല്ലാ ദുഖങ്ങളിൽ നിന്നും അടിയനെ കരകയറ്റീടേണമേ ഗുരുവായൂരപ്പാ.

തൊണ്ണൂറ്റിയാറാം ദശകം (ജ്ഞാനയോഗം, കർമ്മയോഗം, ഭക്തി യോഗം) : അകാരവും, ഓംകാരവും, മനുവും, ഭൃഗുവും, നാരദനും, ഗരുഢനും, അനന്തനും, ഗംഗയും, മഹാബലിയും, ജപയജ്ഞവും, ഉദ്ധവനും, തേജസ്സും, ബലവും, പുരുഷനും, പ്രകൃതിയും അങ്ങാണ്. ഭക്തിയും മൂന്നുയോഗവും അങ്ങയിലേക്കുള്ള മാർഗം തന്നെ. ഓരോ തരത്തിലുള്ളവർക്ക് ഓരോയോഗം. ജ്ഞാനവും + ഭക്തിയും പൂർവ പുണ്യം കൊണ്ടു ലഭിക്കുന്നു. മനുഷ്യജന്മം പരമഭാഗ്യം കൊണ്ടു മാത്രം ലഭിക്കുന്നു. അവിടുന്നു കാറ്റായി എന്റെ ജീവനാകുന്ന തോണിയെ സംസാര സാഗരത്തിന്റെ അക്കരെയെത്തിക്കേണമേ. അവ്യക്തമായ ബ്രഹ്മ ഉപാസന ശ്രമകരമാണ്. ജ്ഞാനയോഗത്തേക്കാളും കർമ്മയോഗത്തേക്കാളും ഭക്തിയോഗം ആനന്ദാനുഭൂതി നൽകുന്നു. അത് എളുപ്പത്തിലുള്ള മുക്തിക്ക് കാരണമാകുന്നു. ക്ഷീണിതമായ മനസ്സുള്ളവർക്കും ജ്ഞാന-കർമ്മയോഗങ്ങൾ വിഷമകരമാണ്. ഞാൻ ഭക്തിയോഗിയായിത്തന്നെ തുടരാനാഗ്രഹിക്കുന്നു. സ്വന്തം മനസ്സാണ് എല്ലാവരുടേയും ദുഃഖത്തിനു കാരണം. മനസ്സേ ഭക്തിമാർഗത്തിലൂടെ ശാന്തിനേടുക എന്നു ഞാൻ നിർദ്ദേശിക്കാം. പൂരുരവസ്സിനെ പോലെ അടിയനേയും മുക്തി മാർഗത്തിലൂടെ നയിച്ച് അടിയന്റെ രോഗങ്ങൾ അകറ്റണമേ. (ഗീതയിലെ ചില സന്ദേശങ്ങളിവിടെ വരുന്നു)

Scanned with CamScanner

തൊണ്ണൂറ്റിയേഴാം ദശകം (മാർക്കണ്ഡേയ ചരിതം) : ലോകത്തിൽനിലനിൽക്കുന്നതിലെല്ലാത്തിനേയും സത്വ-രജസ്-തമോഗുണങ്ങളുള്ളവയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വർഗീകരിക്കാം. സർവചരാചരങ്ങളിലും അങ്ങയുടെ സാന്നിദ്ധ്യം അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് ഞാനെല്ലാത്തിനേയും പൂജിക്കുന്നു. ഇനിയുമെല്ലാത്തിലും അങ്ങയെ ദർശിച്ചു ഭക്തനായി ജീവിച്ചുകൊള്ളാം. മാർക്കണ്ഡേയൻ അങ്ങയെ ഭജിച്ചു ദീർഘായുസ്സു നേടിയവനായതുപോലെ ദീർഘകാലം അങ്ങയെ ഭജിക്കാനനുഗ്രഹിക്കേണമേ.

കഠിനായ തപസ്സിലൂടെ മാർക്കണ്ഡേയന് എല്ലാവിധ കാമനകളെയും ജയിക്കാനായി. മാർക്കണ്ഡയൻ അങ്ങയിൽ നിന്ന് ഒരു വരവും സ്വീകരിച്ചില്ല, മറിച്ച് അങ്ങയുടെ മായാലോകം മാത്രം കാണാനാഗ്രഹിച്ചപ്പോൾ പെയ്ത മഴയിൽ വെള്ളം പൊങ്ങി കാലങ്ങളോളം മാർക്കണ്ഡേയൻ നീന്തി ക്ഷീണിച്ചപ്പോൾ ആലിലയിൽ വസിക്കുന്ന അങ്ങയെ കണ്ടു. അങ്ങയുടെ ശ്വാസവായുവിലൂടെ ഉള്ളിലേക്കു പോയി. മാർക്കണ്ഡേയൻ സകലലോകങ്ങളേയും കണ്ടു. പിന്നീട്, ശ്വാസഗതിയിലൂടെ പുറത്തു വരുകയും ചെയ്തു. മാർക്കണ്ഡേയൻ ശിവനെ ഭജനയിലൂടെ പ്രീതിപ്പെടുത്തി. എല്ലാ ലോകത്തിനുമപ്പുറത്തു വസിക്കുന്ന ഗുരുവായൂരപ്പാ അടിയനെ മാർക്കണ്ഡേയനു നൽകിയപോലെ ധന്യത നൽകേണമേ.

തൊണ്ണൂറ്റിയെട്ടാം ദശകം (പ്രണാമങ്ങളോടെ) : ഗുരുവായൂരപ്പാ എന്റെ പ്രണാമം. എല്ലാ തേജസ്സുകളുടേയും തേജസ്സായ അങ്ങേക്കു പ്രണാമം. പ്രപഞ്ചസൃഷ്ടിക്കാധാരമേ അങ്ങേക്കു പ്രണാമം. മോക്ഷരൂപകനും രൂപമില്ലാത്തവനും എല്ലാ രൂപത്തോടെയും ദർശിക്കാൻ ഭക്തന്മാർക്കവസരം നൽകുന്ന ഗുരുവായൂരപ്പാ പ്രണാമം. അങ്ങെല്ലാമാണ് പക്ഷേ അങ്ങതൊന്നുമല്ല. അതുകൊണ്ടു തന്നെ രൂപഭാവങ്ങൾക്കതീതമായ പരമാനന്ദ സ്വരൂപമേ പ്രണാമം. എല്ലാം സൃഷ്ടിച്ചും നിലനിർത്തിയും സംഹരിച്ചും നിലനിൽക്കുന്ന മഹാതേജസ്സേ എല്ലാം അങ്ങയോട് ബന്ധപ്പെട്ടു കിടക്കുമ്പോഴും ഒന്നിനോടും ബന്ധനമില്ലാതെ നിലനിൽക്കുന്ന പ്രപഞ്ച സൃഷ്ടികർത്താവേ അടിയന്റെ പ്രണാമം. അവിടുന്നു തന്നെ പുരുഷനും, പരനും, പരമാത്മാവും, ചിത്തും, ആത്മാവും, മൂലപ്രകൃതിയും! അവിടുത്തേക്കു പ്രണാമം! അന്ധകാരമകന്നു ജ്ഞാനവും ഭക്തിയും വന്ന് മായയിൽ നിന്നും മോചനം നേടി വരുന്ന എന്റെ മഹാപ്രണാമം. എല്ലാ സ്വർണമാലകളിലും അടങ്ങുന്നത് ഒരേ സ്വർണ്ണമെന്നപോലെ എല്ലാത്തിന്റേയും അന്തസത്തായ അവിടുന്നാണെല്ലാമെന്നറിയുമ്പോൾ എനിക്കങ്ങയുടെ രൂപം തെളിയുന്നു പ്രഭോ! അങ്ങക്ക് എന്റെ സാഷ്ടാംഗപ്രണാമം. ഈ പ്രകൃതിയിലെ സർവചരാചരങ്ങൾക്കുമാ

Scanned with CamScanner

ധാരമായി ചക്രം തിരിക്കുന്ന മഹാപ്രഭോ ഗുരുവായൂരപ്പാ അങ്ങേക്കു പ്രണാമം. തൃഗുണങ്ങൾക്കതീതനും, വേദങ്ങൾക്കതീതനും, തൃമൂർത്തികൾക്കതീതനും, തൃകാലത്തിന്നതീതനുമായ മഹാപ്രഭോ അങ്ങക്കു പ്രണാമം. മുനിമാരുടെ ഹൃദയത്തിൽ വസിക്കുന്നവനും, പരമാനന്ദ സ്വരൂപനും, പ്രകാശത്തിന്റെ സ്രോതസ്സും, ദിവ്യവിഗ്രഹവും, നിർവികാരനും, സകല ഗുണങ്ങളുടെ ആദിയുമായ മഹാതേജസ്സേ അവിടുത്തേക്കെന്റെ പ്രണാമം. സകല ചരാചരങ്ങളേയും കാലചക്രത്തിലൂടെ തിരിക്കുന്ന ദിവ്യജ്യോതിസ്സേ അടിയന്റെ പ്രണാമം.

തൊണ്ണൂറ്റിയൊൻപതാം ദശകം (ഭഗവദ് വർണനം) : മൂന്നടി കൊണ്ടു മൂന്നുലോകവുമളന്നവനെ ലോകത്തെ സമ്പന്നമാക്കിയവനേ, ആനന്ദം പകർന്നു നൽകുന്നവനെ, എല്ലാ വിഭൂതികൾക്കുമാധാരമായവനേ, എല്ലാം സ്വീകരിക്കുന്നവനേ, ഞങ്ങൾ അവിടത്തെക്കെത്താനാഗ്രഹിക്കുന്നു. അങ്ങയെ വേദങ്ങളും പുരാണങ്ങളും സ്തുതിക്കുന്നു. നാമസങ്കീർത്തനത്തിലൂടെ അർച്ചിക്കുന്നു. എല്ലാ ക്ഷേമങ്ങളും ധർമ്മത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തന്നെ നൽകുന്ന മഹാവിഷ്ണുവിനെ സ്മരിക്കുക. വൈകുണ്ഠത്തിലേക്കുള്ള യാത്രക്കൊരുങ്ങാൻ വിഷ്ണു ആരാധനയിലൂടെ സാധിക്കട്ടെ. അങ്ങയെ പൂർണമായി അറിയുന്നവരില്ല. മൂന്നു ലോകത്തിനു മീതെ വൈകുണ്ഠലോകത്തിൽ വസിക്കുന്നവനേ, നാനാതരം ...... സ്തുതികളും കൊണ്ട് ഞാൻ അങ്ങയെ വണങ്ങുന്നു. ജനനമരണങ്ങളില്ലാത്ത ഭഗവാനെ സൃഷ്ടി സ്ഥിതി സംഹാരത്തിന്നാധാരമായവനായ അങ്ങയെ ഞാൻ സ്തുതിക്കുന്നു. ജനങ്ങളെ നിങ്ങൾ വിഷ്ണുവിനെ അറിയണം. നിങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിലവനുണ്ട്. യാഗമോ വേദമോ ഇന്ദ്രിയ സുഖത്തിന്നായുള്ള കർമ്മങ്ങളോ കൊണ്ട് മഹാവിഷ്ണുവിനെയറിയാനാകില്ല. വേദങ്ങൾ പുരുഷസൂക്തത്തിലൂടെ സ്തുതിക്കുന്ന പ്രപഞ്ചപുരുഷ ചൈതന്യമേ, ലോകം മുഴുവനും നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന നീ ഭൂതവും ഭാവിയും, വർത്തമാനവുമാകുന്നു. തൃലോകവും, തൃകാലവും, തൃഗുണവും, തൃമൂർത്തികളും നീ തന്നെ. എന്റെ രോഗത്തിൽ നിന്നെന്നെ കരകയറ്റീടേണമേ ഗുരുവായൂരപ്പാ.

നൂറാം ദശകം (കേശാദി പാദവർണനം) : സുന്ദരമായ നിന്റെ രൂപം ഞാൻ കാണുന്നു. ദിവ്യരൂപം ഞാൻ കാണുന്നു. മിന്നിത്തിളങ്ങുന്ന കണ്ണുകൾ, തിരുമുടി, മന്ദാരമാല, ഗോപിക്കുറി, തിരുനെറ്റി, പുരികക്കൊടി, മനോഹരനയനങ്ങൾ, ശോഭിക്കുന്ന മൂക്ക്, കവിൾത്തടം, മനോഹരമായ കാതുകൾ, രത്നകുണ്ഡലം, പല്ലിന്റെ നിറ പുഞ്ചിരി, തുടുത്ത കൈത്തടം, പ്രകാശിക്കുന്ന നഖങ്ങൾ, തൃക്കഴുത്ത്, ശ്രീവത്സം, തിരുമാറ്, വനമാല, രത്നമാലകൾ, തിരുമെയ്യയിലെ കസ്തൂരി, ഗോരോചനം, രക്തച

Scanned with CamScanner

ന്ദനം, കുങ്കുമം, രത്നം പതിച്ച അരഞ്ഞാണം, ധന്യമായ കാലിണകൾ, കാൽമുട്ടുകൾ, കാൽചിലമ്പുകൾ, കാൽനഖങ്ങൾ, ഉള്ളം കാലും കാൽവിരലുകളുമെല്ലാം ഞാൻ തൊഴുന്നു. കരുണാവാരിധേ ആരും ആശ്രയമില്ലാത്ത അടിയൻ ആയിരത്തിലധികം പദ്യങ്ങളുള്ള ഈ സ്തോത്രം കൊണ്ട് എഴുതിയതെല്ലാം എന്റെ ഗുരുവായൂരപ്പനായ അങ്ങക്കു സമർപ്പിക്കുവാനായിട്ടായിരുന്നു. നാരായണനെ സംബന്ധിച്ചത് എന്നും നാരായണൻ നിർമ്മിച്ചത്, എന്നും (മേൽപത്തൂർ നാരായണ ഭട്ടതിരി) അർത്ഥമുള്ള ഈ നാരായണീയ സ്തോത്രം അവിടുന്ന് സ്വീകരിച്ച് ആയുസ്സും ആരോഗ്യവും സൗഖ്യവും അടിയനെന്ന ഭക്തനു നൽകേണമേ ഗുരുവായൂരപ്പാ.

(ഈ സംക്ഷിപ്തം നാരായണീയം വായിക്കുന്നവർക്കും കേൾക്കുന്നവർക്കും പഠിക്കുന്നവർക്കും പഠിപ്പിക്കുന്നവർക്കും വേണ്ടിയുള്ള ഒരു ചൂണ്ടു പലകമാത്രമാണ്. ഇതൊരു വ്യാഖ്യാനമല്ല. സാധാരണക്കാരൻ സാധാരണക്കാരായ ഭക്തന്മാർക്കു വേണ്ടിയെഴുതിയ നാരായണീയ സന്ദേശം. എന്താണ് നാരായണീയമെന്ന് അറിയാനുള്ള അഭിവാഞ്ഛയുള്ളവർക്കൊരു മാർഗ ദർശന പ്രകാശജ്വാല. ഉൾക്കൊള്ളേണ്ടതെടുത്ത്, അല്ലാത്തത് തിരസ്കരിക്കുക. ശ്രീകൃഷ്ണ പരമാത്മാവ്, ജീവിതത്തിലൊരു നിമിഷം പോലും വിശ്രമിക്കാതെ, കരയാതെ, ബന്ധനമില്ലാതെ, സന്തോഷിപ്പിച്ചും, ചിരിപ്പിച്ചും, മറ്റുള്ളവരെ ഭക്തരും കർമ്മനിരതരുമാക്കിയതെങ്ങിനെയെന്നതിന് ഒരു ആമുഖമായിട്ടേ ഈ പുസ്തകമെടുക്കാവൂ എന്ന് വിനയപുരസ്സരം എഴുതട്ടെ)

എന്റെ ഗുരുവായൂരപ്പനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭക്തന്മാർക്കും

ഇതു സമർപ്പിക്കുന്നു.

ഡോ. എൻ. ഗോപാലകൃഷ്ണൻ

Scanned with CamScanner

ഭാഗവതത്തിലെ കഥകളും, അനുഭവ ങ്ങളും സന്ദേശങ്ങളും സംയോജിപ്പിച്ച് പ്രാർത്ഥനാ രൂപത്തിലെഴുതിയ ധന്യ മായ ഒരു ഗ്രന്ഥം. അതാണ് നാരായണീ യം. സ്വന്തം വാതരോഗം പൂർണമായും മാറി ധന്യമായ ഒരു ജീവിതം നയിക്കാൻ അനുഗ്രഹിക്കേണമേ എന്ന പ്രാർത്ഥന യോടെ മേൽപത്തൂർ നാരായണ ഭട്ടതിരി യെഴുതിയ പ്രാർത്ഥനയുടെ സംക്ഷിപ്ത മാണീ ലഘുപുസ്തകം

Scanned with CamScanner